

KATALOG WYSTAWY PAMIĄTKOWEJ

19. X. 1813.

19. X. 1913.

CZEŚĆ I.

W KRAKOWIE :: NAKŁADEM KOMITETU WYSTAWY :: 1913 ROKU.

KATALOG

WYSTAWY
PAMIĄTKOWEJ

KSIĘCIA JÓZEFA PONIATOWSKIEGO

W STULETNIĄ ROCZNICĘ
BOHATERSKIEGO ZGONU

19. X. 1813.

19. X. 1913.

W PAŁACU SZTUK PIĘKNYCH
PRZY PLACU GWARDYI NAROD. (PL. SZCZEPAŃSKI 4)

W KRAKOWIE
NAKŁADEM KOMITETU WYSTAWY.
1913.

CM 314511

DRUKARNIA ZWIĄZKOWA W KRAKOWIE, ULICA MIKOŁAJSKA L. 13
pod zarządem A. Szyjewskiego.

Wpisano do Księgi Akcesji

Akc. D1 nr *114* /2011/ *04*

Po Medyceuszach jagiellońskiego wieku, po Krzyżowcach siedmnastego, rycerzach Cecory, Chocimia, Odsieczy, po Machiawelach i Encyklopedystach stulecia oświecenia, typ i ideał narodu w nowe oblókł się formy: z Poniatowskim, czcicielem Honoru, wytworzył się kult Bayarda polskiego, a ten szlachetny posiew zeszedł swem ziarnem także w poezyi i sztuce. O plonach tej ostatniej, o laurach, którymi oplotła sarkofag ukochanego przez naród bohatera, a także o tem, jak jego poetyczne życie odbijało się w zwierciadle współczesnego artyzmu, o środowisku nakoniec, w którym przebywał, o empirowych ramach epopei — poucza nas obecna wystawa.

Nie tu miejsce przypominać daty biograficzne z życia Księcia Józefa. Czytelnicy dzieł Askenazego, Skałkowskiego i innych o epoce napoleońskiej mają je żywo zapisane w pamięci. Naszem zadaniem jest krótki komentarz do ewokacji przeszłości przedstuletniej, na jaką się tu składają świadkowie i refleksa lat heroicznych, rzeczy współczesne i natchnienia z nich czerpane. A jeśli szczytem marzeń miłującego swój przedmiot historyka i ciekawego historyi profana, jest wniknięcie w nastrój minionych pokoleń, to gdzież się ten nastrój skryształizował lepiej, jak nie w tych dotykalnych pamiątkach? Urok antyku i przywiązanie do tradycji, coś z uczucia wnuka na grobie pradziada, żal, że się nie znało zmarłego, którego się kocha wspólnej krwi popędem — oto składniki moralnej atmosfery, która z pewnością owionie każdego, co w setną rocznicę bitwy narodów i elsterskiej ofiary zechce się wżyć w ducha i sentyment, w treść, w styl i w polot Księstwa Warszawskiego.

W życiu Księcia Józefa dwa skojarzyły się momenta dziejowe. Młodość jego (1763—1789) to jeszcze *ancien régime*. Więc

tego *ancien regime*'u zbraknąć nie mogło na obecnej wystawie, a wyraża go najwierniej śliczny portret króla - stryja, pędzla bodaj Lampi'ego, który zarazem stawia nam przed oczy całem sercem oddanego opiekuna młodych lat księcia *Pepi*. Jakby w świecie rokokowego władcy zjawiły się na wystawie dwie pastelowe piękności — i one także, nieme świadki zabaw „pod Blachą“, stanowią dla nas symboliczny łącznik między beznadziejną płochością Łazienek, a szalem uciech, który ogarniał następne pokolenie w przededniu tryumfalnych bitew i bohaterskich zgonów.

Z atmosfery Łazienkowskiego dworu, która również w pomniejszych odzwierciedliła się obiektach, z tej atmosfery wyrafinowanej, lecz sztucznej, wydostajemy się wraz z księciem Józefem na swobodną przestrzeń ukraińskich stepów, patrząc na malowidło Kossaka. Tu, przy boku kresowego rycerza, wśród stadniny rasowych arabskich koni, odbiera młodziutki książę jakby moralne pasowanie z rąk sędziwego „stepowego wilka“, który na pograniczu Rzeczypospolitej wciąż trzyma straż Chrystusowego znaku. Dwa światy spotkały się na tej rubieży: po lewicy wionął duch od stepu, dzika kozacka natura i staropolski animusz podały sobie ręce; od prawej strony nadciąga wytworny orszak — jeszcze na nim znać warszawskie wymuskanie, lecz niebawem proch Zieleniec i Dubienki osmali pudrowane twarze jeźdźców.

Ciężki moment 1792 r. odnajdujemy w autografach, w formie dyalogu ukochanego wodza z przywiązaniem wojskiem. Oto leży przed nami, oprawny w czerwony safian ze złożonymi wyściskami, słynny adres towarzyszy broni, podpisany przez ośmiu generałów z Kościuszką na czele, przez adjutantów i oficerów *à la suite* oraz przez wszystkie komendy conajmniej po jednym sztabs-oficerze, oficerze i szeregowcu z każdej brygady i każdej jednostki korpuśnej. Najrzowniejsza to może cymelia wystawy — to pożegnanie „księcia, kochania wolnych, wzoru naszej młodzi“ przez najdzielniejszych ówczesnych przedstawicieli obrony narodowej, a obok wielkich imion naczelnych postaci biorą nas w niem za serce niezręczne podpisy prostych wiarusów, w których męstwie i poświęceniu ucieleśniała się odtąd najdobitniej nadzieja przyszłego odrodzenia. Opodal natrafiamy znowu, jakby na odpowiedź księcia, na egzemplarz głośniego

jego protestu przeciwko Targowicy, wystosowanego do wojska w dniu 16 sierpnia 1792 r.

Upada Polska, świta doba Napoleońska. Doba ta nadaje oczywiście swoje piętno wystawie, która z konieczności odtwarza także tło historyczne, luźnie tylko związane z osobą Poniatowskiego. Ale ze zbioru przedmiotów różnej wartości i znaczenia wybija się na plan pierwszy wielka ilość takich, które świadczą o rozwoju kultu księcia Józefa jeszcze we współczesnej mu epoce, a przede wszystkim po katastrofie elsterskiej.

Wszystkie niemal główne narody europejskie zajęły się, jak widzimy z przeglądu zebranej tu ikonografii, osobą naszego bohatera, wszystkie niemal dorzuciły jakiś drobiazg do skarbca pamiątek. Anglicy i Francuzi, Niemcy i Hiszpanie, owe zastępy spędzone ze wszystkich stron świata na pobojuwisko lipskie, zasłyszwały tam o dramatycznym zgonie księcia i zanosły wieść o nim, ujętą w język własny, a nieraz spaczoną, do swoich rodzinnych pieleszy. Osobliwy mają dla nas urok te naiwne, niezgrabne obrazki, nieraz prawdziwie jakby szorstką ręką żołnierską rysowane, dzieła wybujałej prostackiej fantazyi, pełne pstrokacizny, bo na niewybrednych obliczone odbiorców. A zarazem pouczają nas one, jak to powstaje na grobie wojownika legenda, jak wyobrażnia tłumy nawet tam, gdzie już są dane szczerze pierwiastki liryzmu i tragedyi, wyszukuje nowe, sztuczne szczegóły i amplifikacye. Przyglądając się treści i objaśnieniom tych popularnych utworów, dowiadujemy się z nich raz, że książę był synowcem „dobrego króla“ jakby z bajki, to znów (na użytek Francuzów), że czuł się i umarł Francuzem, to wreszcie, że stroskaną osierocił rodzinę. Melodramatyczny instynkt pospółstwa stwarza mit o księżnej-wdowie Poniatowskiej, której wysłaniec trzech cesarzy czy jednego tylko, „anielskiego“ Aleksandra przynosi żałobną wieść o zgonie małżonka i która tuli do łona pozbawioną opieki ojcowskiej dziatwę; — coś jakby dalekie echo ludowej piosenki o zgonie rycerza Malbruka. Takie trawestacye stokroć poetyczniejszej rzeczywistości szły w świat daleki, aby łatwe łyzy wyciskać czy żadną sensacyi zaostrzać ciekawość, jeśli nie miały — jak widzimy jeden tego przykład na wystawie — służyć do zgoła prozaicznych, reklamowych celów. Za to szlachetna intencya twórców wyrażała się przede wszystkim w idealizacyi dorodnej

postaci Poniatowskiego, któremu czasem nadawano pozę, draperye i wyraz romantycznego marzyciela.

Obok ikonografii, najbardziej przejęła się kultem księcia sztuka stosowana. Począwszy od mebli, na których obiciu łączono jego wizerunek z portretem Sobieskiego, od zegarów, na których go uwieczniano w konnym natarciu, porcelany i szkła, które go przypominały podczas uczty, aż do drobniejszych wspominków, medalików noszonych na szyi, pierścionków robionych z jego podków, miniatur i posążków o wzruszających napisach, — wszystkie te sprzęty i sprzeczki, codzienni przyjaciele ludzkiego żywota, mówią nam po stu latach, jak go naprawdę kochano, jak go wokoło siebie szukano i mieć chciano; to jakby popiół z tego ognia, którym dla niego płonęli współcześni.

A pośród ogólnego hołdu miłości i pamięci, my Krakowianie śledzimy ciekawie za wyrazem wdzięczności Krakowa dla oswobodziciela z r. 1809, dla przedśmiertnego gościa z r. 1813 i pośmiertnego z r. 1817. Jak zawsze w tej przełomowej epoce naszego miasta, daje nam Michał Stachowicz plastyczny wyraz nastroju jego ludności w niezapomnianych dniach lipcowych roku Raszyňa i Wagramu. Na wystawie widzimy moment wstępny tryumfalnego pobytu księcia w Krakowie: moment wjazdu i powitania, mowy przedstawiciela magistratu, sławiącego jednym tchem przypadającą w dniu tym rocznicę Grunwaldu i niemniej chlubną chwilę teraźniejszą. Ta godzina wyzwolenia i następująca po niej noc taneczna w Sukiennicach, również uwieczniona przez Stachowicza, stanowiły kulminacyjne punkty ówczesnego entuzjazmu Krakowian i dla nas także, dzięki poczciwej sztuce miejskiego malarza, pozostały one widomymi symbolami błogosławionych wypadków. I jeszcze mała pamiątka, na widok której zadrgać w nas musi struna lokalnego patryotyzmu: to fajka, jedno ze znamion odwiecznego biedermejerysty, dar mieszczan dla księcia-zbawcy: dlatego na trywialnym cybuchu szwoleżerskim uszlachconą kaszkietem.

Dookoła, rozsiane po wszystkich salach, zgrupowaniem zostało w miarę możności, a dzięki ofiarności właścicieli, wszystko co odnosi się do osoby księcia i jego paladynów, wszystko, co choćby wiotką nitką tradycyi dało się nawiązać do tych scen, których teatrem była podówczas Polska. Więc meble, których

używał książę, przybory obozowe, rynsztunki jezdne, ulubione sztychy czy bibeloty, więc podobizny przyjaciół, towarzyszy walk orężnych i przepraw politycznych, więc korespondencje i dokumenty pierwszorzędnej nieraz wagi, a wreszcie urywek z dziejów serca: kilka twarzy, upominków i westchnień.

Chcąc dać rzut oka na nagromadzony materiał i jego charakterystykę, musieliśmy z braku miejsca pominąć wiele cennych i nieznanych epizodów. Z ich zespołu — jako przewodnia nuta — wydobywa się ton zbolełego polskiego uczucia, które dzisiaj wśród zabytków przeszłości przychodzi się krzepić i hartować. Bo te pamiątki i ta epoka i samże, żywot księcia Józefa, — to potężny zbiornik liryzmu, skąd niebawem miało wytrysnąć natchnienie romantyczne — owa woda życia, którą po dziś dzień świeżą spiekłe wargi wzrosłe pośród szarzyzny odmiennych czasów pokolenia.

K. M. Morawski.

Fig. 1. (Kat. Nr. 15) Portret konny Ks. Józefa Poniatowskiego.

[illegible]

Maximiliano G. Lint

De Pouppart gms

Richardson Dierck
Gm.

W. Wilkorsky
S. Wilkorsky

St. Louis, Mo.
Apr 21

Ł. Jędrowski
Lajaczk 2

Fig. 2. (Kat. Nr. 204)

Adres wojska polskiego do Ks. Józefa z dnia 6. III. 1792 r.

Ze zbiorów Muzeum Narodowego.

1. Książę Józef Poniatowski, miedzioryt punktowany.
2. " " " litografia.
3. " " " litografia Carriere'a.
4. Fürst Joseph Poniatowski, miedzioryt punktowany Bollingera.
5. Wielki portret (głowa), miedzioryt Badoureau'a.
6. Le prince J. Poniatowski, według obrazu Grassi'ego, sztuka czarna J. Pichlera.
7. Bez podpisu, miedzioryt Ignazio Pavon'a.
8. Książę Józef Poniatowski, litografia kolorowana.
9. " " " litografia według medalionu Caunois.
10. Książę Józef Poniatowski, akwatinta kolorowana Charon'a według Aubrey'a.
11. Książę Józef Poniatowski, staloryt.
12. Le prince Joseph, portret stojący, akwatinta Schumannna według Kosińskiego.
13. Le prince Joseph, portret konny, akwatinta Esbrarda.
14. Portret konny, miedzioryt kolorowany Cerachie'go.
15. Bez podpisu, portret konny, akwatinta.
16. Józef Książę Poniatowski, portret konny, litografia Herknera.
17. „Dulce et decorum est pro patria mori“; ułan polski i gwardzista francuski, powyżej popiersie Ks. Józefa.
18. Der Geist Poniatowsky's, litografia.
19. Le P-ce Poniatowski fait ses adieux à sa famille, miedzioryt kolorowany.

20. Le P-ce Poniatowski fait ses adieux à sa famille, akwatinta kolorowana.
21. Poniatowski's Död, litografia.
22. Poniatowsky's Tod, litografia.
23. Śmierć ks. Józefa Poniatowskiego, miedzioryt kolorowany.
24. " " " " litografia Adama.
25. Dernier trait de courage du Prince Poniatowski, według Martineta, akwatinta Jazeta.
26. Dernier trait de courage du Prince Poniatowski, według Martineta, akwatinta Jazeta, kolorowana.
27. Blowing up of the bridge at Elster, akwatinta kolorowana, według W. Heath, wykonał Sutherland.
28. Prince Poniatowski on his retreat from Leipsic, miedzioryt.
29. Obrazek reklamowy hiszpański ze sceną śmierci X. J. Poniatowskiego, litografia.
30. Le Prince Poniatowski retrouvé dans l'Elster, akwatinta kolorowana według Martineta, wykonał Jazet.
31. Le Prince Joseph Poniatowski noyé retiré de l'Elster, litografia.
32. La P-se Poniatowski apprend la mort de son époux, miedzioryt kolorowany.
33. La P-se Poniatowski apprend la mort de son époux, litografia.
34. La P-se Poniatowski apprend la mort de son époux, miedzioryt kolorowany.
35. Actions glorieuses et faits d'armes du Prince Poniatowski, akwatinta według Martineta.
36. Prinz Joseph Poniatowski wird nach gehaltener Revue von einigen Rathsherrn von Zittau zu einer Erfri-schung eingeladen, d. 30 Junii 1813, akwaforta, sc. Carl Beyer.
37. Dtto, część powiększona kompozycyi, akwaforta kolorowana ręcznie.
38. Fotografia z rysunku piórkowego ks. J. Poniatowskiego(?).
39. Portret ks. Józefa Poniatowskiego, autotypia według J. Grassi'ego.
40. Katafalk ks. J. Poniatowskiego w kościele św. Krzyża, 19. XI. r. 1813, akwatinta, Johann Frey del., W. J. Schlotterbeck sc.

41. Poniatowsky's Denkmal in Leipzig, litografia.
42. " " " " " " , odmienny
 widok.
43. Monument des Fürsten Poniatowsky im sonst Reichenbach'schen jetzt Gerhard'schen Garten in Leipzig, litografia.
44. Pomnik ks. J. Poniatowskiego, dłuta Thorwaldsena, litografia.
45. Statue équestre du Prince J. Poniatowski, staloryt.
46. Medale ks. J. Poniatowskiego i innych wybitnych osobistości z r. 1813, staloryt.
47. Napis nagrobkowy ks. J. Poniatowskiego, akwaforta generała Sokolnickiego.
48. List ks. J. Poniatowskiego pisany w Raszynie dnia 16. IV. 1809, do Senatora Wojewody Gutakowskiego.
49. Odezwa ks. J. Poniatowskiego do obywateli, mieszkańców Galicyi r. 1809.
50. Polecenie wypłaty, wystosowane przez ministra wojny ks. J. Poniatowskiego do ministra skarbu w r. 1812.
51. List ks. J. Poniatowskiego, ministra wojny do ministra sprawiedliwości o złożeniu niektórych efektów wziętych z magazynów w Łańcucie 9. IV. 1810.

Z kolekcji im. Edwarda Goldsteina.

52. Tabakierka z kości i żółwiej szkarłupni, z płaskorzeźbioną sceną śmierci ks. J. Poniatowskiego; napis: „C'est ici qu'il faut mourir avec honneur“. Paroles du Prince Poniatovki (*sic*) en se précipitant dans l'Elster.
53. Tabakierka z drzewa i żółwiej szkarłupni, ze sceną dtto; napis: „Mort de Poniatowsky (*sic*) c'est ici qu'il faut mourir avec honneur — cerné de tous côtés après s'être jetté dans la Pleisse s'avance vers l'Elster et s'y noye.
- 54—61. Ośm (8) talerzyków fajansowych, francuskich, marki CHOISY, ze scenami z życia ks. J. Poniatowskiego: (Pożegnanie, Śmierć, Znalezienie zwłok, Rodzina otrzymuje wiadomość o śmierci).

62. Adieux du prince Poniatowski à sa famille, akwafor. kolorowana.
63. Mort du prince Poniatowski akwaforta kolorowana.
64. Le prince Poniatowski retrouvé dans l'Elster, sztych techn. komb. kolorowany.
65. La princesse Poniatowsky apprend la mort de son mari, techn. komb. kolorowany.
66. Mort du prince Poniatowski (Bouclier français) akwatinta Aubry pinx. Charon sc.
67. Portret ks. J. Poniatowskiego stojący, akwat. Aubry pinx. Charon sc.
68. Mort du prince Poniatowski, akwatinta kolor. Horace Vernet pinx. P. L. Debucourt sc.
69. Malowidło gwaszem, symbolizujące, z czasów kultu Napoleona, wyrażające apoteozę bohaterów napoleońskich, z napisami: Napoléon le Grand, Poniatowsky, Bauharnais, De la Bedoyère i t. d.
70. Ks. J. Poniatowski konno z buławą, za nim lancier, przed nim prezentuje broń gwardzista francuski. Haft jedwabny, twarze malowane. Inicyał wiązany KJP.
71. Portrecik akwarelowy Ks. J. Poniatowskiego (Poniatowski prince et général des Polonais).
72. Chusta drukowana ze scenami według obrazów H. Vernet'a, między innymi scena śmierci Ks. J. Poniatowskiego.
73. Lancier, colonel de la garde impérial, rysunek ołówkiem.
74. Lancier polonais en grande tenue, na tle bitwy pod Sommo-Sierrą, litogr. kolor.

Ze zbiorów p. Michała Poleskiego.

75. Sztuciec w oprawie porcelanowej, po Stanisławie Augustie Poniatowskim, nóż (ułamany przy trzonie), widelec i łyżka (czerpak bez oprawy).
- 76—78. Trzy miniatury rzeźbione en relief w wosku, kolorowane, przedst. portrety Ignacego Szembeka (sen.), Ignacego Szembeka (jun.) i Kunegundę z hr. Walewskich Szembekową. (Wszystkie w ramkach).

79. Sepet podróżny, wykładany rozmaitymi kamieniami, znajdował się swego czasu w posiadaniu Ks. J. Poniatowskiego.
- 80—82. Czajniczek i dwie filiżanki porcelanowe, z deseniem złożonym.
83. Wstęga orderu Orła Białego po Ks. J. Poniatowskim.
84. Miniatura ks. J. Poniatowskiego, mal. gwaszem z napisem: Bóg mi powierzył honor Polaków JEMU GO oddam, (w ramkach).

Ciąg dalszy zbiorów Muzeum Narodowego.

85. List Ks. J. Poniatowskiego, pożegnalny, do brygady Biernackiego, pisany dnia 16. sierpnia 1792.
86. Filiżanka porcelanowa, niebieska, z portretem Ks. Józefa i napisem: Bóg mi powierzył Sławę Polaków iemu samemu ją oddam. — Na spodku napis: Żył dosyć dla Sławy za krótko dla Ojczyzny dnia 19 października 1813.
87. Filiżanka porcelanowa rzeźbiona i złożona, z port. kolorowym Ks. Józefa — wraz ze spodeczkiem.
88. Medalion bronz. Ks. Józefa, wykonał Świącicki.
89. " " " " brzegiem wieniec z laurów i dębu.
90. Profil Ks. Józefa, trybowany w blasze mosiężnej.
91. Łyzeczka srebrna z portrecikiem Ks. Józefa.
- 92— 94. Trzy pierścienie pamiątkowe z czasów kultu Ks. Józefa Poniatowskiego, zrobione podobno z podków konia, na którym utonął Ks. Józef.
-
94. Miniatura przedstawiająca Ks. Józefa Poniatowskiego N. N. (z napisem na ramce: Se trouve chez S. St. Cyr à Varsovie), owalna, olejna na blasze, wymiar 86×72 m/m. Właściciel Wacław Rzicha w Słotwinie.
95. Arkusz służbowy Edwarda Skirlińskiego, kapitana 1 p. piechoty polskiej V. korpusu.
- Przeszedł do wojska polskiego 29 sierpnia 1812 r. ze służby austriackiej, gdzie służył jako porucznik dragonów. Odbył kampanię 1812 r. rauny w nogę 15 listopada pod Olszą dostał się do niewoli.
96. Dekret urlopu dla kapitana inwalidów Edwarda Skirlińskiego z 15 sierpnia 1815 r.

97. Fotografia z miniatury przedstawiającej Edwarda Skirlińskiego. Właścicielka: Natalia Komalska, Kraków.
98. List własnoręczny Księcia Józefa Poniatowskiego z daty 3 stycznia 1809, do generała Mokronowskiego z podziękowaniem za honorową szpadę. Właściciel: Aleksander hr. Potocki, Ossowie.
99. Strzemiona mosiężne grawirowane, po księciu Józefie Poniatowskim. Wymiar: 116×145 mm. Właśc. Erazm Dobrzyński, Stare Sioło.
Odjęte po śmierci księcia od siodła przez kapitana Dobrzyńskiego pod Lipskiem, kiedy koń wypłynął z Elstery, a ciało księcia utonęło.
100. Pożegnanie księcia Józefa Poniatowskiego z rodziną. Litografia z napisem: De Lasteyrie. (Nach d. Nat. gez. u. lith. v. F. A. Fricke, gedruckt bei R. Weber.
101. Litografia przedstawiająca pomnik księcia Poniatowskiego z napisem:
»Tu w nurtach Elstery Józef Xiążę Poniatowski, Wódz Naczelny Woysk Polskich, Marszałek Państwa Francuskiego, trzema śmiertelnymi dotknięty razami, ukrywając Ustęp Wielkiego Woyska Francuzkiego i ostatni zchodząc z polowowiska, życia Mlawie i Oyczyźnie poświęconego dokonał w dniu 19-tym października roku 1813, był lat 52«.
Tę skromną pamiątkę łzami swoimi skropioną: Polak współrodakowi,, Żołnierz Wodzowi położył.
 Właściciel: Koczorowski Wacław, Warszawa.
102. Pomniki i Mogiły Polaków na cmentarzach zagranicznych. Autor: Marylski Eustachy. Warszawa 1860. Nakładem Orgelbranda. Książka.
103. Wizerunek ks. Józefa Poniatowskiego Oleszczyńskiego Antoniego, sztych.
104. Wizerunek ks. J. Poniatowskiego. Litografia kolorowa.
105. Wizerunek ks. Józefa Poniatowskiego, sztych.
106. Śmierć Poniatowskiego, sztych.
107. Nominacya Jana Huberta na podporucznika 12 p. p. w r. 1809. Właściciel: Sokulski Justyn, Kraków.
108. Napoleon na wyspie św. Heleny dyktuje historię swego życia generałowi Gourgaud. Litografia z podpisem Steuben, litogr. Lanzedelli.
109. Pożegnanie Napoleona z armią w Fontainebleau 20 kwietnia 1814. Litografia.
110. Napoleon otoczony generalicyą. Litografia według D. Monten, litogr. I. Fay, odbił Lemercier et Co w Paryżu.

111. Zegar stołowy. Na postumencie klęczy amorek i trzyma zegar. Podstawa okrągła u szczytu kwiaton. Bronz złożony z okresu Księstwa Warszawskiego. Właściciel: Iglicki Stefan, Kraków.
112. *Elégie Harmonique sur la mort heroique de S. A. le prince Poniatowski General-Commandant en Chef de l'armée Polonaise, Maréchal de France, Grand Cordon de l'ordre militaire etc. etc.* Utwór muzyczny przez A. Leopolda. Właściciel: Machowiczowa Marya, Żabno n/D.
113. Tadeusz Kościuszko, życiorys przez A. Chołoniewskiego. Druk nakładem Macierzy polskiej we Lwowie
114. Bitwa pod Raszynem. W setną rocznicę opisana przez A. M. Skałkowskiego. Nakładem Macierzy Polskiej we Lwowie 1909.
115. Księstwo Warszawskie (w setną rocznicę utworzenia) napisał Bronisław Gebert. Nakładem Macierzy Polskiej we Lwowie 1907.
116. Książę Józef Poniatowski. W setną rocznicę bohaterskiego zgonu napisał Dr. Bronisław Pawłowski. Nakładem Macierzy Polskiej we Lwowie 1913.
117. Rok 1812. Opowiadania z dziejów wielkiej wojny przez A. M. Skałkowskiego. Nakładem Macierzy Polskiej we Lwowie 1912. Właśc.: Bibliot. Macierzy Polskiej.
118. O cześć imienia polskiego. Dzieło Dr. Adama Skałkowskiego. Nakładem Towarzystwa wydawniczego polskiego we Lwowie 1908, w 8-ce strona 487. Właściciel: Dr. Skałkowski Adam, Lwów.
119. Akt wydania zwłok ks. Józefa Poniatowskiego przez Magistrat lipski z daty 17 lipca 1814 roku oraz kopia aktu zejścia z daty 25 października 1813 roku, pisany na pergaminie.
Ze spuścizny po generale Michale Sokolnickim.
Właściciel: Dr. Skałkowski Adam, Lwów.
120. Kanapka z lat między 1812—1819.
Wyścielanie nieco późniejsze, pokrycie na kanwie ścięciem gobelinowym z podobizną ks. Józefa Poniatowskiego po jednej, a króla Jana Sobieskiego po drugiej stronie (Apoteoza).
Właśc.: Żuławscy Włodzimierzowie, Kraków.

121. Wizerunek ks. Józefa Poniatowskiego. Malowidło na szkle kupione w domu chłopskim w Lucernie. Właściciele: Żuławscy Włodzimierzowie, Kraków.
122. Kielich szklany rznięty malowany w arabeski na powierzchni z wizerunkiem ks. Józefa Poniatowskiego na koniu. Podstawa kielicha miedziana. Właściciel: Silberstein Leon, Kraków.
123. Zegar stołowy w formie huzara austriackiego z czasów napoleońskich, malowany i złożony.
Postument ze skrzynką i przyrządem muzycznym wygrywa hymn ludowy oraz kilka melodii. Wysokość 69 cm.
124. Zegar z przedstawieniem postaci ks. Józefa Poniatowskiego.
Rzeźba w drzewie, złożona, robota o ile się zdaje polska. Wysokość 63 cm.
125. Zegar. Postać ułana austriackiego na koniu z czasów wojen napoleońskich.
Rzeźba w drzewie złożona, robota prawdopodobnie wiedeńska. Wysokość 60 cm.
126. Autoportret Michała Stachowicza malarza krakowskiego z r. 1821, olejny na płótnie, wymiar: 27×34 cm.
127. Portret mieszczanina krakowskiego z r. 1799 przez Michała Stachowicza. Rysowany piórkiem. Wymiar: $19 \times 23\frac{1}{2}$ cm.
128. Portret generała Schwarzenberga. Rycina sposobem punktowanym w ramach owalnych, wymiar: 23×29 cm.
129. Portret W. Ks. Konstantego z czasów oblężenia Paryża w 1814 r. Przez nieznanego malarza rosyjskiego. Olejny na płótnie, wymiar: $39 \times 52\frac{1}{2}$ cm.
130. Portret austriackiego porucznika dragonów z r. 1810. Dzieło malarza wiedeńskiego. Olejny na płótnie, wymiar: $59 \times 73\frac{1}{2}$ cm. L. 123—130. Właściciel: Prof. Dr. Jerzy hr. Mycielski, Kraków.
131. 11 Talerzy ze saskiej porcelany ze serwisu po ks. Józefie Poniatowskim.
Pośrodku każdego talerza chłopczyk uagi, bawiący się. Brzegi ozdobione malowanymi festonami kwiatów. Przeważają kolor niebieski i złocenia. Śred. $23\frac{1}{2}$ cm.
132. Portret króla Stanisława Augusta, pędzla Lampiego, ol, na płótnie w ramach złożonych Wymiar: 76×93 cm.
133. Portret generała Franciszka Dzierżykraj Morawskiego. ol. na płótnie w ramach złożonych. Wymiar: $88\frac{1}{2} \times 108$ cm.

134. Portret „Franciszka Dzierżykraj Morawskiego“. Żołnierz-rolnik-poeta ur. 2 kwietnia 1783, um. 12 grudnia 1861. Zaciągnął się do wojsk napoleońskich w r. 1806. Ranny pod Gdańskiem i Kołobrzegiem. Pod Raszynem miał siedem razy mundur przestrzelony, pod Smoleńskiem konia pod nim ubito. Uczestniczył we wszystkich większych bitwach kampanii rosyjskiej jako szef sztabu Książa-wicza. Później został szefem sztabu głównego wojska polskiego aż do bitwy pod Paryżem. W roku 1819 mianowany generałem brygady, w r. 1831 generałem dyżurnym całej armii; z tym tytułem bił się pod Grochowem. Następnie został ministrem wojny Rządu Narodowego, po wzięciu Warszawy wywieziony do Wologdy, skąd wróciwszy osiadł w Luboni, w Poznańskim. — Autor »Dworca mego dziadka« Bajek i t. d.

L. 131—134 Własc. Konstanty hr. Plater, Kraków.

135. Portret. Książę Józef Poniatowski przez P. Le Brun z r. 1825, z napisem: ks. Józef Poniatowski. Litografia w ramach złożonych. Wymiar: 35×52 cm.

136. Nominacya Józefa Zbyszewskiego podporucznikiem 5 pp. podpisana przez ks. Józefa Poniatowskiego dnia 25 października 1811 r. Własc.: Hipolit Starża Zbyszewski, Kraków.

137. Medal brązowy wybity na pamiątkę śmierci ks. Józefa Poniatowskiego w r. 1813 inż. Kamocki Kazimierz, Kraków.

138—9. Imbryczek i garnuszek do śmietanki bez przykrycia z podróznego serwisu księcia Józefa Poniatowskiego. Wedwood. Własc.: inż. Kamocki Kazimierz, Kraków.

140. Filiżanka (cukiernica) z porcelany złożonej z podobizną ks. Józefa Poniatowskiego z przykryciem i podstawką. Własc.: Zawiszanka Zofia, Goszyce, Król. Polskie.

141. Portret Tadeusza Kościuszki, nieznanego autora, ol. na płótnie w ramach złożonych. Wymiar: 56×45 cm. Własc.: Goyska Józefa, Kraków.

142. Akwarela „Książę Józef Poniatowski zwiedza stadninę Mohorta“. Malował Juliusz Kossak. Własc.: Popiel Konstanty, Kraków.

143. „Tygodnika Ilustrowanego“ Nr. 4, z r. 1904, Nr. 7, 8 i 9 z r. 1905, Nr. 36 i 37, z r. 1910, Nr. 1, 22 i 30, z r. 1913. Zawierają artykuły odnoszące się do osoby księcia Józefa Poniatowskiego. Własc.: Administracya „Tygodnika Ilustrowanego“, Warszawa.

144. Portret księcia Józefa Poniatowskiego. Sztuch ręcznie kolorowany. Wymiar: 12½×18 cm. Własc.: Tomasz Jackowski, Berno szwajcarskie.

145. Rozkaz dzienny z dnia 2. VII. 1809 r. generała Fiszera.

146. Odezwa Rady Stanu z 16. IV. 1809 r. do mieszkańców Galicyi. Podpis S. Potocki.
147. Rozkaz dzienny Napoleona do wojska, wydany w Schönbrunnie dnia 13. V. 1809 r.
148. Rozkaz dzienny sztabu generalnego wydany w Trześni dnia 1. VI. 1809 r. Podpis. gen. Fiszer.
149. Rozkaz wydany władzom cywilnym z kwatery we Lwowie dnia 29. V. 1809 r., podpisany przez pułkownika szefa sztabu generalnego Rautenstraucha.
150. Proklamacya do mieszkańców Galicyi, wydana przez ks. Golicyna dnia 28. V. 1809 r.
151. Rozkaz dzienny ks. Józefa Poniatowskiego, wydany we Lwowie dnia 29. V. 1809 r.
152. Akt organizacyjny przez Jana Kwaśnickiego, komendanta placu w Przemyśle, wydany w Sanoku dnia 1. VI. 1809 r.
153. Akt organizacyjny wydany przez Aleksandra Rożnieckiego, generał-inspektora jazdy polskiej. Dan we Lwowie dnia 27. V. 1809 r.
154. Offizielle Nachricht uber die Ereignisse der österreichischen Armee in Galizien vom 9 bis 12 Juni 1809.
155. List w języku francuskim generała Kamieńskiego z r. 1809 do generała-porucznika Hohenlohego, z zażaleniem przeciwko wojskom austriackim.
156. Wiadomość w języku niemieckim o bitwie pod Aspern. Drukowana w Krakowie 27. V. 1809 r.
157. Trzy pokwitowania z r. 1817, podpisane przez Mokronowskiego i Kazimierza Rzewuskiego, dotyczące składek na pomnik ks. Józefa Poniatowskiego. Właśc.: Ignacy hr. Krasicki, Bachorzec.
158. Kordelas :

Według tradycyi należał do ks. Józefa Poniatowskiego. Oprawny w skórę ze srebrnemi skówkami. Rękojeść z kości słoniowej przedstawia rzeźbioną głowę lwa. Obok w pochwie mały nożyk i grabki również o rękojeści z kości słoniowej, ozdobione są one dwoma głowami ponad sobą, każda z czterema twarzami jak u Światowida. Na kłindze rity rysunek biegnącego psa i kosz kwiatów.

Właśc.: B. Słonecki, Zielona.
159. Ks. Józef Poniatowski nad Elsterą. Litografia według art. Adama kolorowana.
160. Kościuszko pod Maciejowicami. Litografia kolorowana według art. franc. Adama.

161. Rewia Napoleona z ks. Józefem. (Akwatinta).
162. Nadanie konstytucyi przez Napoleona Księstwu Warszawskiemu. Litografia. L. 159—162 właśc.: Lange Tadeusz, Kraków.
163. Serwis porcelanowy na kawę, w etui skórzanem.
Taca, cukiernica z pokrywką, 2 filiżanki ze spodkami, oraz imbryk z pokrywką. Porcelana saska koloru różowego, złocona w deseń empirowy; szczególnie piękną jest cukiernica w kształcie kadzielniczki, na czterech nóżkach z głowami baranami i pokrywką ażurową. Następnie taca. Serwis ten pochodzi od Pani B..., przyjaciółki księcia i towarzyszkę jego podróży, która ofiarowała ten serwis później tytułem honorarium, Stanisławowi Boguńskiemu, adwokatowi wolnego miasta Krakowa. Po pani Dominice Boguńskiej dostał się do rąk jej brata Witalisa Pieniążka, ojca obecnego właściciela.
Tego samego pochodzenia są: Fajka, lustro i portret ks. Józefa
164. Fajka, cybuch i sześć bursztynów
Fajkę tę ofiarowały ks. Józefowi cechy krakowskie; z białej pianki, okucie na niej srebrne; pokrywa w kształcie ulanki; etui skórzane, cybuch hebanowy.
165. Lustro stojące na nóżkach ruchomych w oprawie mahoniowej.
166. Portret ks. Józefa Poniatowskiego, z lat młodych. Kopia według Grassiego. Olejny na płótnie. Wymiar: 55 × 72 cm.
167. Tabakiera z kości słoniowej, na pokrywce portret młodej kobiety.
168. Tabakiera rogowa inkrustowana złotem, ze sceną mitologiczną.
169. Tabakiera rogowa, na pokrywce emaliowanej obrazek amorka i dwóch gołąbków.
170. Miniatura przedstawiająca kobietę z dzieciąciem, z odwrotnej strony napis:
„Do samej Śmierci będę pamiętała,
„Na tę godzinę, w którą Cię poznała“
171. Agrafka złota z miniaturą ks. Józefa, kameryzowana turkusami. L. 163—171 Własc.: Drowie Pieniążkowie Przemysławowie, Kraków.
- 172—4. Trzy egzemplarze ksiąg z biblioteki króla Stanisława Augusta. w oryginalnej oprawie w skórę:
1) Inwentarz nowy przez X. Teodora Ostrowskiego S. P. w Warszawie 1781.
2) Dyaryusz sejmowy wydrukowany w Warszawie w r. 1776
3) Relacya poselstwa Stanisława Małachowskiego wydrukowana w Warszawie w roku 1778.
175. Broszura o ustanowieniu czynszu powszechnego, z portretem ks. Stanisława Poniatowskiego.
176. Potret Marcina Badeniego. Litografia.

177. Pieczęć pułkownika, Tomasza Skrodzkiego.
179. Pieczęć generała Arnolda Byszewskiego. (L. 172—179.
Właściciel: Byszewski Stanisław. Kraków.
- 180—1. Dwa czapaki na konia pułku szwoleżerów z czasów
księcia Józefa Poniatowskiego.
Sukno granatowe, pośrodku skóra lamparcia; obszywany pojedynczym
srebrnym galonem z rąbkami amarantowym. Orzeł polski z koroną oraz inicjał
M. zostały wyprute.
- 182—3. Mundur paradny oficera gwardyi szwoleżerów:
a) Ułanka granatowa, wyłogi amarantowe, galony wyszywane srebrne, gu-
ziki srebrne.
b) spodnie amarantowe obszyte bogato srebrnymi galonami.
- 184—5. Mundur polowy oficera gwardyi szwoleżerów:
a) Ułanka granatowa bez rabatów czerwonych, tylko kołnierz i rękawy
obszyte galonami srebrnymi,
b) spodnie amarantowe z lampasem ze srebrnego galonu.
186. Szlifa srebrna i akselbanty również srebrne-zczerniałe.
187. Ładownica posrebrzana z orłem brązowym połączanym
na taśmie srebrnej z orłem i z tarczą bez inicjału „N“.
188. Order napoleoński z roku 1814 z napisem na jednej stronie :
„Tout pour L'Empire“ na drugiej: „A Jamais“.
Mundur ten był własnością Stanisława Rostworowskiego, syna Franciszka
i Izabeli z Małachowskich, wojewodzianki sieradzkiej.
- L. 180—189. Właściciel: Piotr hr. Rostworowski, Rybna.
- 189—23. 23 Dokumentów, majora Stanisł. hr. Rostworowskiego.
190. Trzy guziki złote, kameryzowane perłami i granatami,
od fraku króla Stanisława Augusta. Przerobione na
spinkę do kontusza i kolię.
191. Patera z lustrem. Okucie brązowe złożone. Na lustrze
malowidła liści dębowych i żółędzi. W stylu empire.
Średnica 57 cm.
192. Koszyk brązowy na trzech nóżkach z popiersiami
uskrzydłonymi i postumencie w kształcie krótkiego,
okrągłego słupka. W stylu empire. Wys.: 38 cm.
193. Portret króla Stanisława Augusta, rzekomo kopia córki
Bacciarellego, olejny na płótnie, wymiar 58×75 cm.
194. Portret ks. Józefa Poniatowskiego. Ręka oparta na sza-
bli, na piersiach dwa order, w uniformie general-
skim, na ramieniu futro odwrócone. Olejny na płó-
tnie. Wymiar 38×50 cm.
195. Zegar brązowy z figurami Amora i Psychy. Na postu-
mencie Wenus i Amor strzelający z łuku. Stoi na

podstawie drewnianej okutej blachą brązową pod kloszem. Styl empire. Wys. 49 cm. szer. 31 cm.

196. Konsolka drewniana na ścianę, okuta bronzami. Prawdopodobnie pochodzi z Zamku warszawskiego. Wys. $22\frac{1}{2}$ cm. szer. 24 cm.

197. Kadzielniczka brązowa z wiszącą miseczką na trocizkę i z lampką spirytusową brązową. W stylu empire.

198. Pamiątniczek pułkownika wojsk polskich Filipa Stolzmana z r. 1813.

Popiersio w oprawie oryginalnej koloru niebieskiego, złożony z napisem : »Pomnik przyjaźni. W Krakowie w kwietniu 1813 r.« Wewnątrz wierszami i prozą dedykacje przyjaciół i znajomych, zbierane na postojach wojskowych w Zittlau: porucznika Hempla, Fryderyka Schlüttera, Doroty Schlütter, Albertyny Junge, kapitana Fiedorowicza, Bernarda..., Katarzyna Eollger i Augusta Fischera; w Podgórzu: Boguszewskiej; w Częstochowie: Karola Stolzmann: w Clermont: Stan-kiewicza; w St. Denis: La Salle. Nadto miniatura przedstawiająca Karola Stolz-manna, brata Filipa.

L. 190—198; Właśc.: Stolzmannowie Stefanowie, Kraków.

199. Teki z materiałem archiwalnym do życia ks. Józefa Poniatowskiego :

Teka I.

Listy ks. Józefa Poniatowskiego do króla Stanisława Augusta (oryginały) wraz z odpowiedzią króla częścią w koncepcjach pisanych, częścią własnoręcznie, częścią obcem pismem z lat 1776—1784, oraz własnoręczne wypracowania ks. Józefa o różnych kwestjach wojskowych i wyciągi z dzieł wojskowych (gruby zeszyt oprawny bez okładki).

Teka II.

200. Korespondencya między królem a ks. Józefem z lat 1791, 1792 i 1793 (oryginały w trzech okładkach razem sztuk 161).

Teka III.

201. Korespondencya między królem a ks. Józefem z lat 1794—1797 (oryginały w czterech okładkach razem sztuk 104).

Listy zawarte w tekach II. i III. wydane zostały przez profesora Bronisława Dembińskiego w książce pod tytułem : Stanisław August i książę Józef Poniatowski w świetle własnej korespondencji. Lwów 1904.

Teka IV.

202. Dyplom Ces. Maryi Teresy z 29/12 1765 r. nadający, indygenat czeski ks. Andrzejowi Poniatowskiemu a zatwierdzający tytuł książęcy (oryginał z własnoręcznym podpisem Maryi Teresy i pieczęcią).

Teka V.

203. 1) Etat na 100.000 wojska z r. 1789 (z podpisami po-słów sejmowych (oryginał).

2) Kontrola sztabu generalnego wojska polskiego (wewnątrz notatka: Etat sztabu generalnego z r. 1812 i stan wojska ks. Warszawskiego z r. 180...).

3) Protokół publikacji testamentu księcia Józefa Poniatowskiego:

Spisany w Warszawie dnia 3 grudnia 1813 r. przez notariusza Walentego Majewskiego, zawiera dosłowną treść testamentu z daty Warszawa 28/3 1812 w języku francuskim, oraz tłumaczeniu polskim (oryginał).

4) Inwentarz obrazów, marmurów, bronzów i innych rzeczy po księciu Józefie Poniatowskim, spisany w r. 1819, a potwierdzony przez wykonawcę testamentu Linowskiego.

204. Adres wojska, do księcia Józefa Poniatowskiego, dan w obozie pod Koźienicami dnia 6 marca 1792 r.

Z podpisami generalów: Kościuszki, Poupparta, Wielhorskiego, Zajączka etc. Oryginał w czerwonej, safianowej oprawie z napisem złotymi literami: »Virtuti Militari«.

205. Pulpit z krzesłem, z pałacu w Jabłonnii:

Pulpit kupiony po p. Tyszkiewiczowej z Jabłonnii przez generała Paszkowskiego.

206. Miniatura księcia Józefa Poniatowskiego:

Prawdopodobnie pochodzi z Jabłonnii, odziedziczona po Dominiku Saszkowskim, dziadku obecnego właściciela.

207. Portret hr. Tyszkiewiczowej, olejny.

208. Portret ks. Józefa Poniatowskiego przez Grassiego, Litografia. Liczba: 199—208. Właściciel: Dr. Franciszek Paszkowski w Krakowie.

209. Książę Józef Poniatowski nad Elsterą. Obraz olejny na blasze.

210. Książę Józef Poniatowski nad Elsterą. Obraz olejny na płótnie.

211. Pożar Moskwy. Sztych włoski.

212. Portrety czterech wodzów: Miedzioryty w ramach.

213. Popiersie Tadeusza Kościuszki. Olejny na płótnie.

214. Zwierciadło mahoniowe ściennie. W stylu empire.

215. Zegar drewniany, z orłem, kolumny alabastrowe. Z czasów Księstwa Warszawskiego.

216. Portret ks. Józefa Poniatowskiego. Mezzotinta.

217. Zegar porcelanowy, z postacią Napoleona.

218. Zegar z masy perłowej. Postać Napoleona w bronzie

219. Lichtarz cynowy, styl empire.

220. 18 sztuk rycin (staloryty, miedzioryty, heliografury, litografie i ryciny kolorowane). Liczba: 209—220. Właściciel: Dr. Federowicz Władysław, Kraków.
221. Półmisek srebrny, kuty, okrągły, opatrzony monogramem J. P. P. i koroną a po drugiej stronie stemplem mennicy i orzełkiem.
Półmisek pochodzi od ojca właściciela, który był w stosunkach z rodziną ks. Foniатовskich.
222. Miniatura owalna króla Stanisława Augusta na kości z jednej strony, a z drugiej na pergaminie ks. Józefa, jako młodego chłopca w mundurze. Medalion owalny, — wewnątrz pukiel włosów.
223. Talerz z porcelany niebieskawej z widokiem paru osób w strojach chińskich i ze złożonym brzegiem bez marki. Liczba: 221—222. Właściciel: J. T. Morawski, Warszawa.
224. Tabakiera z drzewa bukszpanowego, z wizerunkiem Napoleona.
225. Trzy sztuki monet z r. 1783, 1792 i 1811. Liczba: 224—225. Właściciel: Dyr. Spitzer Salomon, Kraków.
226. Statuetka bronzowa, przedstawiająca ks. Józefa Poniatowskiego, opartego o złamaną kolumnę, z napisami. Właśc.: Dr. Morawski Kazimierz Maryan, Kraków.
227. „Uwagi nad rewolucją narodową“. Książka oprawna w skórę.
228. Wojsko polskie Kościuszki z roku 1794. Właśc.: Ignacy Marxen, Kraków.
16 tablice obejmujących 105 figur z natury, rysowanych przez Michała Stachowicza, malarza krakowskiego, który żył za czasów Kościuszki.
Podług wiarygodnych źródeł, opracował Bolesław Twardowski. Poznań. Nakładem Księgarni katolickiej, 1894.
229. Rysunek piórkowy i wiersz na cześć ks. Józefa Poniatowskiego, Mateusza Cieńskiego w Cisowej, dla PP. Wolskich. Właśc.: Stefan Madler, Kraków.
230. Dwa pistolety.
Nabijane złotem i srebrem z monogramami złożonymi z inicjałów F. K. pochodzą od generała Kołaczkowskiego, dziadka po stronie matki obecnego właściciela, darowane generałowi przez ks. Józefa Poniatowskiego.
231. Wachlarz z kości słoniowej, malowany, darowany przez króla Stanisł. Augusta p. Ankwiczowej. L. 230—231 Właśc.: Milieski, Piekary.

232. Dokument nadania złotego krzyża zasługi orderu woj-
skowego ks. Warszawskiego „Virtuti militari“ pod-
porucznikowi Aleksemu Grocholskiemu, z dnia 28
stycznia 1808 roku, z podpisem ks. Józefa Poniatow-
skiego, jako ministra wojny.
233. Nominacya porucznika Aleksego Grocholskiego na ka-
pitana w 1 pułku jazdy z dnia 11 XI. 1811 z pod-
pisem ks. Józefa, jako ministra wojny.
234. Zawiadomienie porucznika Al. Grocholskiego o zamia-
nowaniu go kapitanem z dnia 2 VII. 1810 r.
L. 232—234: Własc.: Józefa z Grocholskich Ko-
szykowa, Kraków.
235. Portret króla Stanisława Augusta, nieznanego autora.
Olejny na płótnie. Wymiar: 56×73 cm.
236. Miniatura ks. Józefa. W ramkach z drzewa, ozdoby
z masy perłowej.
237. Portret Woronicza, robiony z natury w r. 1828 przez
J. W. Bizańskiego. Olejny na płótnie. Wymiar: 18×23 cm.
238. „Wtrącenie Polski do grobu“, akwarela przez niezna-
nego artystę. Wymiar: 28×40 cm.
L. 235—238; Własc.: Teliga Anna, Kraków.
239. Nominacya Macieja Wysockiego na podporucznika.
240. Dekret urlopu dla hr. Stanisława Tarnowskiego, z dnia
25 III. 1810 r.
241. Uwolnienie ze służby Michała hr. Tarnowskiego, z dnia
15 X. 1810 r.
242. Pieczęć Michała hr. Tarnowskiego jako szefa szwadronu.
L. 239—241; Własc.: Jan hr. Tarnowski, Chodorów.
243. Fotografia z portretu ks. Józefa Poniatowskiego.
Oryginal pędzla Bacciarelego znajduje się w pałacu Eks. Karola hr. Lanc-
korońskiego w Wiedniu.
244. Mapa kampanii od 11 VI. do 21 VIII. 1812 r.
Kopia zdjęta z karty ówczesnej paryskiej. sporządzonej przez »Etienne Henry,
z napisem: 'Tableau des Operations de le Grande Armee depuis l'ouverture de la
Campagne jusqu' au 21 Aout 1812, w tym egzemplarzu odrobione przez Zenona
Zenowicza ucznia szkół Batinolskich w Paryżu.
245. Hugo Kołłątaj: Uwagi nad teraźniejszym położeniem
ks. Warszawskiego. Lipsk 1808. Książka.
246. Przepis powinności, porządku i karności dla wojska
polskiego 1815 r. Broszura.
L. 244—246; Własc.: Sokulski Justyn, Kraków.

247. Miniatura orderu św. Heleny, nadanego Józefowi Muczkowskiemu, dyrektorowi Biblioteki Jagiellońskiej. Właśc.: Dr. Hoffmann Romuald, Wadowice.
248. Model armaty z r. 1790 ofiarowany przez ks. Józefa szkole kadeckiej w Kaliszu.
249. Model armaty z r. 1804 ofiarowany przez ks. Józefa szkole kadeckiej w Kaliszu.
250. Hełm, kirys i szabla pułku kirasyerów Małachowskiego.
251. Hełm oficera dragonów austriackich, zdobyty pod Raszynem.
252. Życie marszałków francuskich z czasów Napoleona. Nakładem Merzbacha 1841. Książka.
(L. 248—252; Właśc.: Kossak Wojciech, Kraków).
253. Patent nadania srebrnego krzyża zasługi „Virtuti militari“ Mateuszowi Chebińskiemu pradziadowi obecnej właścicielki. Zginął on w Elsterze, wraz z owym krzyżem. Właśc.: Gałuszkowa Kaliksta, Kraków.
254. Uździenica na konia po księciu Józefie Poniatowskim. Ozdoby bogate srebrne, pozłacane, wysadzane rubinami, misternie ażurowo wycinane i grawirowane. Właśc.: Jerzy hr. Moszyński, Kraków.
255. Stan służby majora wojsk polskich, Teodora Ścibor Marchockiego.
256. Dwadzieścia sztuk dokumentów oprawnych w książkę z lat: 1808, 1809, 1810, 1811, 1813, 1814, 1817, 1818, 1828, 1829, 1830 i 1831. Własność: Fryderyka bar. Wilczka.
257. Fotografia z podobizną ks. Józefa Poniatowskiego z podpisem „Joseph Poniatowsky“.
258. Fotografia z obrazu Grassiego z podpisem „Le Prince Joseph Poniatowsky“. Dar J. Kiegera na rzecz wystawy pamiątek po ks. Józefie Poniatowskim.
259. Śmierć ks. Józefa Poniatowskiego w nurtach Elstery. Litografia kolorowana (do nabycia). Właściciel: Stowarzyszenie Polaków, Budapeszt.
260. Portret ks. Józefa Poniatowskiego. Kopia z oryginału Lampiego, pastel. Wymiar 70×90 cm. (do nabycia). Właściciel: Stanecka Marya, Lwów.

261. Łyzeczka srebrna, na trzonku popiersie ks. Józefa. Właściciel: Dr. Wróblewska Helena, W. ks. Poznańskie.
262. Portret ks. Józefa, według Grassiego, rytowany przez Pichla. Akwatynta w ramach oryginalnych współczesnych, wymiar 50×59 cm.
263. Portret generała Paszkowskiego, z czterema orderami, nieznanego artysty. Olejny, na płótnie, wymiar: 42×55 cm.
264. Uniform generała Paszkowskiego: a) Mundur granatowy z amarantowemi wyłogami i galonami srebrnymi; ze srebrnymi szlifami; b) spodnie białe.
265. Mundur szambelański saski tegoż ze srebrnymi galonami w dębowe liście; do tego odznaka szambelańska, kamizelka haftowana srebrem, kapelusz i szpada.
266. Zegar w stylu „Louis XVI“ brązowy z figurami Amora i Psyche.
267. Zegar alabastrowy, z dekoracją brązową, na przejściu z epoki Ludwika XVI do Empire. Obydwa zegary po generale Paszkowskim. Liczba: 262—267. Właściciel: Dyrektor Paszkowski Franciszek, Kraków.
268. 19 sztuk dokumentów z lat 1806, 1809, 1810, 1811, 1812 i 1813. (Listy oryginalne ks. Józefa, patenty, nominacje, rozkazy dzienne, odezwy i proklamacje). Właściciel: Januskiewiczowa Marya, Kraków.
269. Pierścioneł złoty z miniaturą ks. Józefa Poniatowskiego.
270. Tabakierka z drzewa bukszpanowego, z płaskorzeźbą przedstawiającą śmierć ks. Józefa pod Lipskiem.
271. Szklanka z portretami ks. Józefa, Tadeusza Kościuszki i innych, malowana. Liczba: 269—271. Właściciel: Dr. Sternschuss Adolf, Lwów.
272. Medal brązowy św. Heleny, nadany przez Napoleona dnia 5/V 1821 Konstantemu Dembowskiemu pułkownikowi generalnego sztabu, cesarza Napoleona I.
273. Order legii honorowej nadany pułkownikowi K. Dembowskiemu przez Napoleona I. a przesłany temuż przez Ludwika XVIII.
274. 11 dokumentów po pułkowniku Konstantym Dembowskiem z lat: 1808, 1809, 1810, 1813 i 1814. Liczba:

272—274. Właściciel: Marya z Dembowskich Lachowska, Kraków.

- 275—6. Pamiątki po Michale Straszewskim kapitanie gwardyi napoleońskiej pułku szwoleżerów * 1786 † 1821 r.:
1) Order legii honorowej w trzech egzemplarzach, wielki, średni i miniaturowy. 2) Order św. Stanisława nadany przez cesarza Aleksandra I.
277. 11 Dokumentów z lat: 1811, 1812, 1813, 1814, 1815 i 1820. Liczba: 275—277. Właściciel: prof. Dr. Straszewski Maurycy, Kraków.

Ze zbiorów Michała Poleskiego, Rokitno szlacheckie, Król. Polskie.

278. Miniatura: Portret Józefa z Sokola, Sokolskiego (* 178 .. † 1847) adjutanta ks. Józefa Poniatowskiego. W ramce srebrnej. Na kości słoniowej. Wymiar: 48×60 mm. Właśc.: Kazimiera z Sokolskich Sokolska, córka portretowanego. Rokitno szlacheckie, Król. Polskie.

279. Zegar. Wymiar: 43×46 cm.:

Z tarczą okrągłą, ujętą w ramkę brązową. Zawieszony pomiędzy dwoma kolumnkami z białego marmuru. Kolumnki zakończone wazami, z których wyrastają liście i winne grona z brązu. W niższej części kolumn liście brązowe. Kolumny stoją na podstawkach i głównej podstawie z marmuru białego. Brązy zdobią całość. Perpendykół przedstawia głowę Meduzy w promieniach. U góry wazon z winnem gronem i uchami brązowymi. Należał on do ks. Józefa Poniatowskiego. Dostał się po śmierci jego Ignacemu hr. Szembekowi kawalerowi orderu Orła Białego, przyjacielowi księcia. Następnie Ludwice córce Ignacego hr. Szembeka I. voto Michałowej Taszyckiej, II. voto Józefowej Poleskiej. Właśc.: Michał Poleski.

280. Zegar. Wymiar: 27×66 cm.:

Tarcza zegarowa okrągła, w brązowej ramce, spoczywa na podstawie która stanowi gzymosowanie ponad kolumnami. We wnętrzu marmurowa Dyana. Podstawa również z marmuru, ozdobiona perłkami z brązu, a na niej dwa wazony z marmuru ogniem płonące. Powyżej zegaru na podstawie wazon odmienny, zakończony kwiatem. Cały zegar bogato ozdobiony liśćmi winogrodu, owocami i t. p. Materiał: marmur biały, brązy złoczone. Pochodzenie jak poprzednio.

Dwa wazony z czerwonego marmuru chęcińskiego z nakrywkami. Wymiar: $7\frac{1}{2}$ ×21 cm.

281. Sarkofag z białego marmuru i alabastru z napisem na cokole: „Pour amitié“. U góry na sarkofagu chorągwie skrzyżowane, z wieńcem laurowym. Wymiar: $17\frac{1}{2}$ ×28 cm.:

Podobne sarkofagi wyrabiano ku upamiętnieniu bohaterskiej śmierci księcia

- 282—3. Dwa lichterze w kształcie kolumn z szarego marmuru.
Wymiar: $16 \times 46\frac{1}{2}$ cm.:

Marmur kapiteli i baz koloru żółtawo-różowego, cokół z czarnego, gzyms z żółtego. Podstawa dwustopniowa. Pochodzenie jak poprzednio.

283. Miniatura. Portret Ignacego hr. Szembeka:

Przedstawia starca o siwych włosach i małych faworytach. Szyja obwiązana białym halstukiem. Na szyi zawieszona wstęga z orderem Orła Białego. Ubiór czarny, przepasany szarfą niebieską orderu św. Stanisława. Pod klapą stroju gwiazdy dwóch orderów. Ramka złota.

Na drzewie, bez podpisu. Wymiar: $14\frac{1}{2} \times 18$ cm.
Pochodzenie jak powyżej.

284. Blaszki trzy mosiężne z komód ks. Józefa, z tych dwie przedstawiają w pośrodku popiersie rycerza rzymskiego, po bokach rycerzy z dzidami i tarczami, trzecia wazon. Wymiar: $5\frac{1}{2} \times 7\frac{1}{2}$ cm.

285. Figurka drewniana, złożona. Wymiar: 5×31 cm.

Przedstawia kobietę w kapeluszu z piórami strósiemi. Statuetka pochodzi z komody, własności niegdyś ks. Józefa. Drzewo w kolorze czarnym i złoto.

- 286—7. Wazony dwa blaszane. Wymiar: 15×40 cm.

Malowane na marmur zielony i żółto-czerwony. Po bokach ucha w kształcie dwóch głów z kulek w paszczach. Z czasów ks. Józefa Poniatowskiego.

288. Frak artyleryjski, z aksamitnym kołnierzem:

Na ramieniu naszywki do epoletów. U rękawów czerwone obszytki z 8 guzikami, 7 guzików przypina przody z czarnego aksamitu. Sam irak ciemno-zielony. Pamiątka po Konstantym hr. Męcińskim, który był razem z ks. Józefem pod Lipskiem.

289. Biurko palisandrowe:

Na nóżkach złobkowanych okrągłych, z 5 szufladami nad nią pulpit zakryty półkolistą zasuwą, z bronzikami do otwierania, w kształcie wygiętego sześcioliścia. W górnej części 3 szuflady oraz bronzowa galerya ażurowa. Wszystkie szuflady mają sztyldziki brązowe, jakoteż łapki do wyciągania stołu. W części środkowej 4 szuflady. Biórko to było ulubione przez księcia Józefa Poniatowskiego przy nim załatwiał wszystkie korespondencje, a stało w gabinecie jego recepcyjnym.

Wysokość: 1.22 m., szer.: $1.59\frac{1}{2}$ m. Materyał: drzewo, bronz, sukno zielone.

290. Komoda machoniowa:

Na czterech nóżkach, o trzech szufladach, mająca po bokach nad nóżkami kolumnienki o bazach i kapitelach brązowych. Kolumnienki z marmuru pstrokatego checińskiego. Wysokość 83 cm., szerokość 1.16 cm. Materyał: machoń i bronz. Należała do ks. Józefa Poniatowskiego, obecnie własność p. Michała Poleskiego odziedziczone tą samą koleją, co poprzednie.

291. Biurko:

Spoczywa na czterech nóżkach, w przecięciu kwadratowych, zwężających się ku dołowi. Wierzch ozdobiony mosiężnymi kwadratami i rombem, oraz bronzikami przedstawiającymi trąby myśliwskie pomiędzy liśćmi lauru; w środku 15 szufladek. Całe ozdobione listewkami mosiężnemi.

Wysokość: 1.35 cm., szerokość: 81 cm. Własność niegdyś ks. Józefa Poniatowskiego. Materyał: machoń i bronz.

- 292—4.** Trzy puszki porcelanowe z nakrywkami wypukło rzeźbionymi bukietami kwiatów i polichromowanymi, jakoteż złożonymi.

Była to tzw. »Herbaciarnia« umieszczona w pudełku drewnianem wykładanem bukietami z brązu i kości słoniowej. Na środku wieka rodzaj sztyldzika z kwiatami. Porcelana saska stara.

Wys. 14 cm., szer. 26 $\frac{1}{2}$ cm. (skrzynki).

- 295.** Lampka żelazna, przedstawiająca wazonik, a poza nią słupek z łabędziem, trzymającym jakby wagę na trzech łańcuszkach. Służyła do ogrzewania woni. Pochodzi z czasów ks. Józefa. Wys. 18 cm. szer 10 cm. Materyał: żelazo.

- 296.** Nominacya Michała Taszyckiego na porucznika 5 p.p., podpisana przez ks. Józefa Poniatowskiego, jako ministra wojny, dnia 1. sierpnia 1808 roku.

- 297.** Uwolnienie ze służby tegoż z dnia 18. marca 1809 roku, podpisane przez ks. Józefa jako ministra wojny.

- 298.** Lustro na konsolach 180×94 cm.

- 299.** Stół na czterech nóżkach, okrągły blat z klapami, pokryty intarsią. Na bokach skrzyty esownic i skrzyty ślimaków, podobne esy umieszczone są na środku blatu i narożnik. Wysokość 78 cm., szer. 162 cm.

- 300.** Skrzyneczka prostokątna ze ściętymi narożnikami w niektórych miejscach wykładana jaśniejszem drzewem, po bokach dwa ucha przyczepione do tarczy mosiężnej. Długość 33 cm., szer. 16 cm., wys. 16 cm.

- 301.** Skrzyneczka prostokątna, ze ściętymi narożnikami, w niektórych miejscach wykładana jaśniejszem drzewem, po bokach dwa ucha przyczepione do tarczy mosiężnej. Długość 33 cm., szer. 16 cm., wys. 16 cm.

- 302.** Stół o dwóch nogach ozdobiony kołami, z boku liśćmi akantu i esownicami, u góry esownice wydłużone. Wymiar 78×131 cm.

- 303.** Stolik drewniany na jednej nodze, przedstawia wazon o trzech uchach, ozdobiony draperiami wiszącymi u haków. Podstawa trójgraniasta, blat okrągły. Po ks. Józefie Poniatowskim. Wymiar 79×78 cm.

- 304—5.** Dwie kolumny marmurowe z wazonami, ozdobione liśćmi laurowymi. Wazon u góry rozszerzony, z czar-

nego marmuru. Z czasów ks. Józefa Poniatowskiego. Wymiar 103×170 cm.

306. Stolik owalny na czterech nóżkach połączonych ze sobą podstawką, na której stoją cztery kolumnienki z brązami i kapitelami z drzewa, na nich koło ozdobne ornamentem i cztery odwrócone łapki podtrzymujące szufladę, umieszczoną poniżej blatu stołu. Wys. 65 cm. długość 60 cm., szerokość 60 cm.

307. Stolik z owalnym blatem na jednym sześciobocznym słupie, podpartym trzema skrętami również z drzewa, a przymocowanymi do trójkątnej podstawki na trzech małych nóżkach. Długość blatu 77×41 cm.

308. Lustro w ramie mahoniowej. Wymiar: 75×170 cm.

Obramione naśladownictwem intersyi w rąby. Lustro opiera się na dwóch nogach, przymocowane w środku antabkami brązowymi, u góry ornament ażurowy jakby z łuków gotyckich, w środku w owalu Diana pod drzewem, trzymająca sarnę za szyję, u stóp leży pies, całość zdobią brzozy.

309—10. Łóżka dwa, po bokach falisto wygięte, od głowy wyższe, od nóg niższe, boki lekko ku środkowi wygięte. Wymiar 90×236 cm.

311—4. Cztery komody ze słupkami i kolumnami lub karyatydami. Wymiar: 90×118 cm.

315—6. Dwie konsole półkoliste, od dołu z dwoma słupkami hebanowymi i kapitelami brązowymi. Na półkolu od dołu intarsya arabeskowa. Ponad niem lustro. Wymiar: 80×94 cm.

317. Stół okrągły na 4 nóżkach, w kształcie kolumn o bazach i kapitelach korynckich złożonych, opierających się na dwóch podstawkach kolistych, nad sobą ustawionych i czterech nóżkach.

318. Tacka owalna orzechowa z czarnymi występującymi uszami i takimże owalem hebanowym. W środku owalu w prostokątnej przestrzeni, na jedwabnej materii wyhaftowany koszyk z kwiatami. Wymiar: 46×36 cm.

319. Stół prostokątny na dwóch związanych nogach za pomocą poprzecznej listwy. Intarsya na blacie i rogach ze złaczonych esów.

320. Dywan polski biały, w rodzaju gobelinu. Po Stanisławie Augustcie. Wymiar: 430×502 cm.

Zo szlakiem czarnym, złożonym z gałęzi, róż, pączków i liści. Środek biały wypełniają sześcioboki naprzemian z ośmiobokami wypełnionym i bukietami z różnych kwiatów jak róż, bratków etc. naprzemian z ośmiobocznymi figurami o tło czarnym, a arabeskami kolorowymi. Barwy: czarny, biały, zielony i ciemno-zielony, różowy, lilla.

- 321.** Garnitur mebli z mahoni, składający się z kanapy, dwóch foteli i czterech krzeseł. Wymiar kanapy: 225×100 cm.

Kanapa z zaplekiem ozdobionym sznerkami rokokowymi, do których przyczepiono są liście akantu. Fotele i krzesła mają zapleki podzielone na trzy części, górna część pełna, również sznerkami i liśćmi akantu ozdobiona, fotele tylko mają poręcze. Wszystkie pokryte włosieniem końskim, przetykanem i tworzącom wieńce i różne ozdoby.

- 322.** Stolik z blatem hebanowym, obrzeżonym listwą brązową, na nóżkach ozdobnych. Pochodzi od Katarzyny Medici, a przywiózł go Henryk Walezy do Warszawy (?).

Ozdoby na nim w formach geometr., kwiaty wypukłe, polichromowane, wykonane z masy, z gałązkami, liśćmi i owocami. (Podobna skrzynka w Muz. Narod.).

- 323.** Stoliczek o czterech nóżkach w przecięciu kwadratowych, zwężających się ku połowi, z blatem pokrytym arabeskami. Wymiar: 66×76 cm.

L. 279—323 Ze zbiorów pp. Michałów Poleskich z Rokitna.

- 324.** Portret ks. Józefa Poniatowskiego, pędzla Lampiego, pochodzi ze zbiorów ks. biskupa Woronicza.

Podczas pogrzebu ks. Józefa Poniatowskiego w Krakowie na Wawelu był wystawiony na katafalku. Był własnością senatora i profesora Uniwersytetu krakowskiego, dziada obecnego właściciela.

(do nabycia). Właściciel: Ludwik Woźniakowski w Krakowie.

- 325.** Miniatura mała, przedstawiająca Księcia Józefa, z napisem na stronie odwrotnej. Książę Józef Poniatowski pamiątka od panny Zofii Woyna.

- 326.** Portret księcia Eustachego Sanguszki.

- 327.** Portret księżnej Klementyny z książąt Czartoryskich ks. Eustachowej Sanguszkowej.

- 328.** Druk (4 strony). List księcia Józefa do księcia Eustachego Sanguszki z 24. grudnia 1812.

- 329.** List do Księcia E. Sanguszki z własnoręcznym podpisem księcia Józefa z 30. stycznia 1813.

- 330.** List do księcia Eustachego Sanguszki z własnoręcznym podpisem Stanisława Ordynata Zamoyskiego z 22 grudnia 1812. roku.

331. Biuro księcia Józefa Poniatowskiego (biuro wielkie o 18 szufladach).
332. Czaprak księcia Eustachego Sanguszki, generała wojsk Polskich z cyfrą: I. A. R. (Stanislaus, Augustus, Rex) z czasów przed wojną 1792.
333. Czaprak księcia Eustachego Sanguszki, drugi. Liczba: 325—333. Ze zbiorów książąt Sanguszków w Gumniskach, pod Tarnowem.
334. Kazanie ks. Wincentego Łańcuckiego, ogłoszone 23 lipca 1817 roku podczas obrzędów przy złożeniu w grobie królów polskich zwłok księcia Józefa Poniatowskiego.
335. Cztery odezwy konfederacji generalnej Królestwa Polskiego z 1812 roku.
336. Dwa Dyaryusze sejmowe z 1812 roku. Liczba: 334—336. Właściciel: inżynier Juliusz Bolesław Morawski w Krakowie.
337. Portret olejny księcia Józefa Poniatowskiego po kolana, w uniformie generalskim, z kolczykiem w uchu, przez nieznanego malarza rosyjskiego? Właściciel: książę Jerzy Lubomirski w Rozwadowie.
338. Lodownicza polowa księcia Józefa Poniatowskiego, która po jego śmierci przeszła w ręce jego adjutanta Jana Kamienieckiego. Właścicielka: Henryka z hr. Bukowskich Zakliczyna.
339. Miniatura ks. Józefa Poniatowskiego.
340. Miniatura Jana Pilawa Kamienieckiego, półkownika wojsk polskich, adjutanta ks. Józefa Poniatowskiego. Liczba: 339—340. Właścicielka: Felicja hr. Mycielska w Łuczanowicach.
341. Portrecik hrabiny z książąt Poniatowskich Tyszkiewiczowej, z córeczką 1-o voto Aleksandrą Potocką 2-o voto Jenerałową Wąsowiczową (owalny w złotych ramach). Właścicielka: Zofia Wysocka w Krakowie.
342. Popiersie marmurowe ks. Józefa Poniatowskiego.
343. Biurko polowe ks. Józefa Poniatowskiego.
344. Krzyżyk hebanowy z jednej strony wyłożony złotą blaszka, ofiarowany generałowi Umińskiemu, przez księcia Józefa Poniatowskiego w roku 1809.

- 345. Obrączka żelazna, zrobiona z szabli ks. Józefa Poniatowskiego.
- 346. Pierścień, zrobiony z podkowy konia, na którym utonął ks. Józef Poniatowski.
- 347. Pierścień z wizerunkiem ks. Józefa Poniatowskiego.
- 348. Portret ks. Józefa Poniatowskiego (kopia z Bacciarelego?).
- 349. J. Biało-brzeski: Portret ks. Józefa Poniatowskiego (gwaszem na kości) w mundurze generalskim W. Ks. Warszawskiego.
- 350. Portret ks. Józefa Poniatowskiego, (gwaszem na kości).
- 351. Portret ks. Józefa Poniatowskiego, w mundurze legionów (malowane na drzewie lakowanym).
- 352. Szczypce do cukru, srebrne z portrecikiem ks. Józefa Poniatowskiego.
- 353. J. Lampi (?) Portret ks. Józefa Poniatowskiego. Tors malował J. Sachetti, dekorator teatrów warszawskich. Liczby: 342—353 ze Zbiorów Muzeum Narodowego w Krakowie.
- 354. „Pożegnanie księcia Józefa z Krakowem“ (8 maja 1813), napisał Dr. Maryan Stępowski. Kraków 1913. Własność Towarzystwa Szkoły ludowej w Krakowie.
- 355. Portret ks. Józefa Poniatowskiego na blasze w jeneralskim mundurze. Własność: Anny i Jadwigi Ożegalskiej.
- 356. Portret Tadeusza Kościuszki, do którego sam pozował, przez Antoniego Graffa lub Józefa Grassiego.
- 357. Brosza karniolowa, tak zwany amulet, z cyfrą sułtańską w środku, oprawna w złoto, owalna — bordiura, emalia w kwiatki, ofiarowana przez ks. Józefa Poniatowskiego pani Oborskiej i od niej nabyta.
- 358. Pieczętka ks. Józefa Poniatowskiego z herbem i orderami jego od p. Anny z hr. Tyszkiewiczów Wąsowiczowej nabyta, (kamień serpentyna).
- 359. Wanienska z marmuru karraryjskiego dar ks. Józefa Poniatowskiego dla p. Oborskiej.
- 360. Mowa księdza kanonika kap. warszaw. Woronicza, powiedziana na pogrzebie ks. Józefa Poniatowskiego, 1814 r., w tłumaczeniu na język francuski.

(L. 355—360; Z domu Ordynackiego hr. J. Mieroszewskich w Krakowie.

Przedmioty z gab. hist. szt. i arch. Uniw. Jagiell.

- 361.** Czaprak ks. Józefa, zdjęty z konia, na którym utonął w Elsterze. Czaprak czerwony, okryty złotym galonem.
- 362.** Portret ks. Józefa. Miniatura według oryg. Bacciarellego.
- 363.** Portret ks. Józefa. Miniatura według oryg. Grassiego przez Franciszka Olexińskiego.
- 364.** Kasetka z dwoma pistoletami ofiarowanymi ks. Józefowi przez króla Saskiego i prochnownicą rogową z herbem Ciołek wyciętym od spodu na bursztynie.
- 365.** Pierścień stalowy z oczkiem złotem, na którym z jednej strony popiersie ks. Józefa na drugiej napis: „Ostatnia Straż Wodza“. Napierścieniu z jednej strony napis: „R. 1814“, z drugiej: „No. 10“. Pierścień darowany pułkownikowi Antoniemu Białkowskiemu, za oddanie ostatnich usług zwłokom ks. Józefa, w czasie przeprowadzenia ciała jego z Saksonii do Warszawy w r. 1814.
- 367.** Tabakierka drzewiana, lakierowana, z wyobrażeniem śmierci ks. Józefa, według obrazu H. Verneta.
- 368.** Portret Tadeusza Kościuszki. Miniatura.
- 369.** Kurtka sukienna zielona z czarnym szamerunkiem i mosiężnymi guzami, po baronie Józefie Horochu jednym z dwudziestu huzarów pełniących przy Kościuszcze służbę roznoszenia rozkazów. R. 1794.
- 370.** Kurtka sukienna, czarna z zielonym szamerunkiem i mosiężnymi guzami po baronie i t. d. jak wyżej.
- 371.** Sarkofag ks. Józefa. Akwarela L. Łepkowskiego.
- 372—3.** Dwa portrety Karola księcia de Ligna przyjaciela księcia Józefa Poniatowskiego, z czasów wiedeńskich. Właśc.: Ks. de Ligne, Belgia.
- 374.** Ogólny widok dworku, „pod Lipkami“ na Zwierzyńcu.
- 375.** „Lipa prastara“, zwana „lipą pani Zamoyskiej“. W ogrodzie „pod Lipkami“; pod jej cieniem odbył się dnia 8 maja 1813 pożegnalny podwieczorek — ostatnie pożegnanie księcia Józefa z Polską.

376. Dwie tablice pamiątkowe w cokół osadzone i pod ową lipą umieszczone. Na pierwszej skrócony napis francuski

A. S. d. 8 Mai 1813

j. q. nia ā l. v.

ma znaczyć: *Au Souvenir du 8 Mai 1813*

*jour qui nia (rendu) ā la vie **

*wyraz „rendu wynika tylko z domysłu: płyta kamienna osadzona w cokole jest kopią dalszej płyty, której resztki znajdują się w murówce w ścianie domu; skutkiem szczyrby odpowiednia litera się zatraciła.

na drugiej ustawionej pochyło napis:

KIEDY SIĘ WSZYSTKIE SMUTKI NA MĄ DUSZĘ ZLAŁY
KIEDY BOLESNYM CZUCIOM SZUKAĆ ULGI CHCIAŁAM
MIEJSCE MEGO DUMANIA BYŁ TEN ZAKĄT MAŁY,
NADZIEJĘ I PAMIĄTKI Z SOBĄ TYLKO MIAŁAM
POCIECHY MOJE BYŁY UCZUCIÓW NIEWINNOŚĆ
PIĘKNE NIEBO I SZCZERA MIESZKAŃCÓW GOŚCINNOŚĆ!

377. Portret pani ordynatowej Zofii z Czartoryskich Zamoy-skiej (według sztychu B. Grevedona) współczesny epoce, w której pani Zamoyska przebywała „pod Lipkami“.
378. Fotografia talicy brązowej na murze, modelowanej przez Włodzimierza Koniecznego.
379. Serya przeźroczy do odczytów popularnych o księciu Józefie Poniatowskim dobrana do broszury Sz. Aske-nazego p. t. Książę Józef Poniatowski 1763—1813. (374—379; Własc.: Dr. Naryan Stępowski.
380. Książę Adam Czartoryski, litografia kolorowana.
381. „ Józef Poniatowski, „ „ „
382. Król Stanisław August, litogr. kolor.
383. Kościuszko.
384. W. książę Konstanty, portret olejny.
385. Portret Franciszka Gautier, przyjaciela Kościuszki, owalny, olejny, w złożonych ramach.
386. Portret Hipolita Wilson, b. pułkownika wojsk polskich. (380—386; Własc. Morełowska Marya i Murdzień-ska Amalia. Ze zbiorów po ś. p. Gautier.
387. Puchar szklany rznięty, z wizerunkiem króla Fryderyka Augusta.

388. Tualetka z orłem, zegarem i lustrem.
389. Sylwetka czarna na tle złotem, ramka 4-boczna drewniana. Wymiar: 10×10 cm.
L. 387—389 Własc.: Kluger Wład., inżynier, Kraków.
390. Miniatura na kości słoniowej, generała Dąbrowskiego.
391. Miniatura na kości słoniowej, generała Dwernickiego.
L. 390—391 Własc.: Dr. Maksymilian Laksberger, Kraków.
392. Neceser (puzdro) ozdobiony inicjałami J. P., które otrzymał w darze od księcia, Józef Przeszkodziński, oficer wojsk polskich.
393. Portret ol. na płótnie Przeszkodzińskiego, oficera wojsk polskich, syna Stanisława i Marcyanny Luboradzkiej w Stróży, towarzysza ks. Józefa, od którego otrzymał puzdro († w Poznaniu przed 50 laty).
394. Ignacy Dutkiewicz. Karykatura z r. 1806 z napisem: „Tu maluje moje rzeczy r. 1806. Są ten malarz Ignacy Dutkiewicz, malarz nadworny J. W. M. Walewski, kasztelanowy spicimirski w Stróży, rys. piórkiem“.
395. Książka: Rocznik wojskowy Królestwa Polskiego na rok 1822. w Warszawie, w litogr. sztabu kwaterm. Gł. Wojska.
396. Krótka nauka o pikach i kosach przez obywatela Piotra Aignera. W Warszawie 1794, z 2 tablicami.
L. 302—396 Własc.: Baranowski Stanisław, Nowawieś Podgórna, W. Ks. Poznańskie.
397. Tadeusz Kościuszko oparty o kolumnę. Własc.: Stanisław Trzywdar Burzyński, Kraków.
398. Plakieta z medalionem cynkowym Stanisława hr. Wodzickiego, Prezesa Senatu Rzeczyposp. krakowskiej, odlana w cynkowni w Niedzieliskach 19. VIII. 1822.
399. „Obchód uroczysty ku czci Napoleona dnia 15. VIII. 1812, przed pałacem „pod Baranami“, akwarela Michała Stachowicza.
400. Przysięga Kościuszki na rynku krakowskim, akwarela Michała Stachowicza z r. 1803.
401. Portret Prezesa Senatu wolnego m. Krakowa, kawalera orderu św. Stanisława I. klasy, Stanisława hr. Wo-

dzickiego, senatora-wojewody króla saskiego, malowany przez Brodowskiego w r. 1830.

L. 398—401 Własc.: Antoni Kazimierz hr. Wodzicki, Kraków.

402. Ks. Józef Poniatowski nad Elsterą (nieznanego autora).

403. Wydobycie zwłok ks. Józefa z Elstery.

L. 401—403 Własc.: Macharski Franciszek, Kraków.

404. Mapa kapitana Leona Rudowskiego z r. 1812 (składa się z 13 sztuk).

405. Świadectwo generała Stefana Grabowskiego, wystawione Leonowi Rudowskiemu, po kampanii lipskiej, 18. XI. 1813 r.

406. Wizerunek generała Zajączka.

407. Okólnik komisji rządowej wojny z r. 1816 (rozdarła).

408. Rozkaz ministerstwa wojny, przenoszący Leona Rudowskiego z 5 pułku jazdy, na adjutanta Małachowskiego, dnia 26. III. 1813.

409. Odbitka bitwy pod Wagram (naddarła).

L. 404—409 Własc.: Laskowska Helena, Branice.

410. Fotel ks. Józefa.

411. Miniatura na kości słoniowej, przedstawiająca ks. Józefa w mundurze generała, w brązowych, złoczonych ramkach. Wymiar: 137 × 120 cm.

L. 410—411 Własc.: Kazimierz Chłapowski, Kopaszew.

412. Historyczny opis Krakowa i jego okolic. Kraków, 1822.

413. Tadeusz Kościuszko, przez Karola Falkensteina. Wrocław, 1828.

414. Postacie trzech cesarzy.

415. Manifest króla pruskiego z 9. X. 1806 r.

416. Obrus i trzy serwety, dostarczone przez obywatelstwo poznańskie dla przyjęcia ucztą Napoleona I., w gmachu regencji poznańskiej. Własność p. Pauliny z Milewskich Obrąpalskiej, po jej babce ś. p. sędzinie Maryi z Kolanowskich Milewskiej, zm. w r. 1791 w Poznańskim dziedzictwie.

417. Stolik drewniany, prostokątny, białolakierowany, na 4 nogach. Rzeźbiony w wieńce laurowe zielone ze złotymi żółędziami, zwieszające się po bokach. Po-

środku nich liry. Złocenia, gwiazdy i kulki zdobią całość. Z epoki ks. Poniatowskiego.

L. 412—417 Własc.: Paulina z Milewskich Obrąpalska, Kraków.

418. Portret generała Skrzyneckiego.

Własc.: Tomasz Jackowski, Berno szwajcarskie.

419. Kubek dębowy z okuciem brązowym i czarką takąż, ofiarowany ks. J. Poniatowskiemu przez hr. Vauban. Kubek ten ks. Poniatowski woził ze sobą, a został kupiony na licytacji przez kasztelana Linowskiego. Ofiarowany Szczęsnemu Maryanowi Skórkowskiemu w r. 1868 co potwierdza załączony dokument.

420. Dokument z daty 30/VIII. 1868 podpisany przez Władysława Ostrowskiego i z pieczęcią stwierdzającą autentyczność kubka po ks. Józefie. Właścicielka Marya Skórkowska, Wielka Wola, gub. Radomska, Król. Polskie.

421. Łyzeczka srebrna, na trzonku popiersie ks. J. Poniatowskiego w profilu z napisem: („Powierzony mi honor Polaków nie oddam chyba w Boga ręce“) właścicielka Januszkiewiczowa Jadwiga w Krakowie, Sobieskiego 5.

422. Figurka z lanego żelaza przedstawiająca ks. Józefa z ręką lewą na temblaku, w prawej dyplom, na głowie kask ułański, wys. 130 mm.

423. Figurka z lanego żelaza przedstawiająca Napoleona w postaci stojącej (szabla lekko przymocowana) właścicielka Henryka Jüttner, Koszyce, Węgry.

424. Gwiazda „Virtuti Militari“ ks. Józefa Poniatowskiego. (Ks. Józef mianowany kawalerem I. klasy przez Fryderyka Augusta w r. 1809; drugą taką gwiazdę nosił jedynie De Voust).

425. Medal złoty, S. 9. ks. Józef na koniu, niżej napis: „Woysko Swemu Wodzowi“, w ataku „Józef X. Poniatowski wódz nacz. woysk. polsk. marsz. p. fron. S. O. w wieńcu wawrzynowym, „Bóg (mi powierzył) sławę Polaków, Bogu ich oddam). — Poległ w boju (pod Lipskiem dnia 19 października 1813).

426. Medal podobny, srebrny.

427. Medal srebrny, s. 9. Ks. P. konno, napis: „Jozef Xiążę Poniatowski, s. o. napis: „Model (Pomnika) MDCCCXXIX) W.
428. Medal podobny, brązowy.
429. Medal srebrny, s. 9. popiersie w l., napis w otoku: „Josephus Princeps Poniatowski“. s. o. herb Ciołek i napis: „Cives“ (Imperator) MDCCCXIII.
430. Medal podobny cynowy popiersie.
431. Medal brązowy, s. 9. popiersie w p. napis: „Józef Xiążę Poniatowski“ — „Caunois P.“ — s. o. postać niewiasty obok postumentu z herbem Ciołek, napis w otoku: „Żył dla Ojczyzny, umarł dla sławy“ — poniżej: „Bóg mi powierzył honor Polaków“; Jemu go (tylko oddam). 19 października 1813.
432. Medal brązowy, s. 9. głowa w l., napis w otoku: J. Prince Poniatowski marechal de France“, poniżej głowy „Cannois“; — s. o. popiersie Kościuszki, Thaddeus Kościuszko“, „Caunois F“.
433. Medal brązowy, s. 9. popiersie w l. i napis j. w., podpis artysty: „Caunois“. — s. o. w wieńcu dębowym i wawrzynowym, napis: „Smolensk (Moskowa) (Vachau Leipsich) — Nê à Vienne en 1770) mort en 1813.
434. Medal brązowy, s. g. i o. jak wyżej, podpis artysty: „Caunois F“.
435. Medal brązowy, s. g. i o. jak wyżej,
436. „ „ podpis artysty odmienny.
437. Medal srebrny, owalny, jednostronny; popiersie, napis w otoku: „Joseph prince Poniatowski“, pod popiersem: „Baerend“.
438. Medalik złoty, s. g. popiersie, w pr. napis w otoku: „S. X. Poniatowski wódz naczelny woysk polskich“, s. o. „Poległ w boiu pod Lipskiem, dnia 19 października 1813 roku.
439. — podobny srebrny.
440. Medalik złoty z uszkiem, s. g. popiersie w p. napis: „Józef Xiążę Poniatowski c. — s. o. postać żeńska obok postumentu.
441. Medalionik złoty, owalny, jednostronny, z popiersem w pr. i napisem „J. X. Poniatowski W. N. W. P. M.

- P. F.“ — „G. M.“ (Takie medalioniki wprawiano do pierścieni),
442. — podobny srebrny.
443. Medalik srebrny z popiersiem w pr. i napisem: „Józef Xiąże Poniatowski“ — „I. M.“ — s. o. 1762 (herb Ciołek) 1813.
444. Medalik srebrny, jednostronny z popiersiem J. P.
445. Medalik srebrny z monogramem J. P. wśród gałązek, po obu stronach.
446. Medalion z blachy miedzianej z popiersiem w l. i napisem: „Le prince Joseph Poniatowsky“. — „Morel Secit“.
447. Medalion z blachy mosiężnej z popiersiem w l. i napisem: „Prince Poniatowski. — Marechal de France,“ — „Collot F.“.
448. 51 monet z czasów Księstwa Warszawskiego.
449. 12 monet z oblężenia Zamościa, r. 1813. Liczby: 424—449. Własność: Muzeum im. Czapskich w Krakowie.
450. Zegar brązowy z trytonami.
451. Napoleon siedzący na globusie z orłem z brązu jako przycisk na marmurowej podstawie, (ubity).
452. Lampka z żelaza z łabędziem.
453. Koszyczek srebrny z literami S. S. z 1807 r.
454. Trzy solniczki, każda na trzech nóżkach, srebrne, wyrób francuski.
455. Cebrzyczek srebrny (jako maselniczka).
456. Tabakierka srebrna z monogramem A. S. i napisem hebrajskim.
457. Tabakierka srebrna (na przykrywce wąż).
458. Kubek srebrny z herbem i datą 1752—1812.
459. Kubek srebrny z ornamentacyami.
460. Szczypczyki do cukru srebrne z łapkami złotymi.
461. Szczypczyki do cukru srebrne z napisem „Nowakowski“.
462. Krzesiwo z piekiem.
463. Etui, bronz złożony, z łyżeczką, nożykiem, widelcem, wykałaczką i rogiem.
464. Zegarek srebrny, szpindlowy, z emalią.
465. Zegarek srebrny z dwoma emaliami.
466. Dwie łyżeczki srebrne z emblematami.

467. Pierścień żelazny, kuty na pamiątkę ks. Józefa, z inicjałami J. S. i herbem Lubicz.
468. Karafka ze szkła szlifowanego, złożona i trawiona.
469. Kufelek szklany z inicjałami F. S. P. i lwem, zaprzęgniętym do rydwanu.
470. Szklanka z herbem „Karp“ (szkło francuskie).
- 471—2. Para lichtarzy srebrnych, grawirowanych. Wys. 27 cm.
473. Zegar drewniany w stylu empire, z figurką niewieścią, odkrywającą beczulkę, z której ulatują 3 amorki.
474. Narcyz. Bronz na marmurowej podstawie. Wys. 31 cm.
475. Cukiernica srebrna, grawirowana, z monogramem E. L.
476. Kubek srebrny w stylu empire.
477. Tabakierka srebrna z winietką.
478. **Elias**. Kopiec Kościuszki. Malowane w r. 1832. 12×9 cm.
479. Kałamarz biały z galeryjką. Porcelana starowiedeńska.
480. Koszyczek ażurowy w stylu empire, z drzewa palisandrowego, na robótki kobiece; po Helenie Poniatowskiej, herbu „Ciołek“.
481. Rapir kirasyerski z pod Sommo-Sierry.
482. Szabla huzarska z czasów kościuszkowskich.
483. Aparat muzyczny zegarowy, wygrywający cztery polskie piosenki.
- 450—483. *Właśc.:* Prof. Władysław Pochwański, Kraków.
484. Szpada Fryderyka Augusta, księcia warszawskiego.
485. Dwie łyżeczki srebrne z podobiznami Ks. Józefa.
486. Dwa pierścionki pamiątkowe, jeden żelazny, drugi z miniaturą ks. Józefa.
487. Filiżanka z podobizną ks. Józefa.
488. **St. Marszałkiewicz**: Miniatura ks. Józefa.
489. **St. Marszałkiewicz**: Miniatura Kazimierza Pułaskiego.
490. Miniatura ze sceną śmierci ks. Józefa, według kompozycji Horacego Verneta.
491. Zegarek stołowy ze statuetką konną ks. Józefa (w chwili skoku do Elstery).
492. Dokument z autografem ks. Józefa.
493. Zegar ścienny z podobizną ks. Józefa.
494. **Leon Wyczółkowski**: Buńczuk Sobieskiego i szabla honorowa, ofiarowana ks. Józefowi przez wojsko polskie w r. 1808. Akwarela.

495. **Juliusz Kossak**: Portret konny ks. Józefa Poniatowskiego. Akwarela.
496. **J. Suchodolski (?)**. Z wyprawy na Moskwę. Szkic ołówkowy.
497. „Sommo-Sierra“. Akwatinta Debucourta według Horacego Verneta.
498. „Śmierć ks. Józefa w Elsterze“. Akwatinta Debucourta według Horacego Verneta.
499. Kask strzelców konnych 4-go p.
500. Karabinek strzelców konnych 4-go p.
501. W gablotce przyściennie znajdują się: Mundur oficera grenadyerów gwardyi ks. warszawskiego, szlify, orzeł z kasku oficerskiego, ryngraf oficerski i krzyż „virtuti militari“.
502. Mundur żołnierza z czasów kościuszkowskich.
- 503—4. Dwa puhary szklane z herbami: polskim, litewskim, i saskim. Jeden z puharów ma nogę i pokrywkę metalowe.
505. Karafka szklana z orłem i monogramem Fryderyka Augusta ks. warszawskiego.
506. Puchar szklany, malowany, z roku 1764.
507. Sześć guzów srebrnych z podobiznami Tad. Kościuszki.
508. **Emilia D...** Miniatura Kościuszki.
509. **Wojciech Stattler**. Spinka z miniaturą T. Kościuszki.
- 484—509. Właśc.: Zygmunt Kowalski, dyrektor Kasy Oszczędności w Krakowie.
510. **M. Bacciarelli (?)**. Portret kr. Stanisława Augusta z r. 1786, olejny na płótnie.
511. **M. Bacciarelli (?)**. Portret ks. Józefa Poniatowskiego z r. 1813, olejny na płótnie.
512. **Daniel Kondratowicz**. Portret ks. J. Poniatowskiego, kopia według M. Bacciarelli'ego, olejny na płótnie.
513. **J. Brodowski**. Portret ks. Józefa Poniatowskiego z r. 1813, olejny na płótnie.
514. **Aleksander Molinari**. Portret pani Klementyny Czołnowskiej, przyjaciółki ks. Józefa, olejny na płótnie.
515. **Rothkäll**. Portret Franciszka hr. Łosia, w mundurze pułkownika saperów wojska z czasów Królestwa kongresowego, olejny na płótnie, (powierzony ks. Józe-

fowi jako chłopiec kilkunastoletni odbył kampanię 1813 r.).

516. Portret Marcelego hr. Łosia, huzara z czasów Ks. warszawskiego, olejny na płótnie.
- 517—518. Dwie akwatinty C. Pfeiffera według portretów ks. Jabłonowskiej i pani Lichnowskiej. Oryginały, malowane przez J. Grassi'ego, zapisał Józef ks. Poniatowski księciu de Ligne.
519. **J. Haar.** Portret gen. Kamińskiego, olejny na płótnie.
520. **Canova.** Popiersie bronzowe Napoleona, na marmurowym cokole.
521. Portret Fryderyka Augusta, króla saskiego i ks. warszawskiego, w całej postaci. Bardzo rzadka mezzotinta W. Dickinsona, wykonana według Fr. Gérarda w r. 1811.
522. Portret T. Kościuszki, sztych Josi'ego.
523. Portret Aleksandra I. w całej postaci. Bardzo rzadki sztych, wykonany przez Th. Wrighta według Geo Dawe.
524. Portret arcyks. Karola Ludwika, w całej postaci. Akwatinta wykonana przez Schiavonetti'ego.
525. **J. Wolański.** Portret Napoleona, olejny na płótnie.
526. Portret Feliksa hr. Łosia, w stroju gwardyi, utworzonej przez Maryę Teresę reskrytem z r. 1781.
527. Portret generałowej Dembińskiej, olejny na płótnie.
528. **J. Brodowski.** Portret Mikołaja I. w mundurze polskim.
529. Zegar w stylu empire, z 4 kolumnienkami alabastrowymi.
- 530—533. Garnitur mebli mahoniowych w stylu empire, z okuciami brązowymi, składający się z kanapy, fotelu i 2 krzeseł.
- 534—537. Garnitur mebli mahoniowych w stylu empire, składający się z lustra, fotelu i 2 krzeseł. Wyrób krakowski. Meble wyprawowe ostatniej Barszczówny (por. Nr. kat. 560).
538. **M. Stachowicz.** Portret T. Kościuszki.
539. **Euzebia Puszet.** Portret Niemcewicza, rysunek.
540. Portret Jeziorańskiego, jedyna jego podobizna z powstania r. 1863.

541. Odbitka medaliku Kościuszki. Kościuszek darował medalik ostatniemu Barszczowi, gdy zamieszkał w jego domu w Krakowie (por. Nr. katalogu 560).
542. Miniatura Józefa ks. Poniatowskiego, według J. Grassiego.
543. **Leseur**. Miniatura Stanisława Małachowskiego, marszałka Sejmu czteroletniego.
544. **Łęski**. Miniatura biskupa Sołtyka, mal. w r. 1791.
545. **Marszałkiewicz**. Miniatura generała Zajączka, (mal. nieskończone).
546. Miniatura generałowej Zajączkowej.
547. Miniatura Balińskiego, jedynego Polaka, który na wyspie św. Heleny dotrwał przy Napoleonie.
548. Miniatura pułkownika Snarskiego.
549. Miniatura Paszkiewicza, ks. Elwańskiego.
550. **Sonntag**. Miniatura Adama Siemońskiego i jego córki, późniejszej Feliksowej hr. Łosiowej, mal. w r. 1803.
(A. S., osobistość swego czasu w Krakowie bardzo popularna, spokrewniona ze wszystkimi domami krakowskimi, autor dramatyczny, wielki oryginał, który dawał bale i n. p. iluminował dom w dniu imienin Mikołaja I.).
551. **I. N. Danielewski**. Miniatura Feliksowej hr. Łosiowej (por. Nr. kat. 550) przez którą jedna gałąź rodziny Łosiów osiedla się w Krakowie, mal. w r. 1815.
- 552—554. Trzy miniatury dzieci Feliksowej hr. Łosiowej: Adama, Melanii i Alfreda.
- 555—557. Trzy sylwetki członków rodziny Worcellów: z Worcellów hr. Łosiowej, z Worcellów ks. Radziwiłłowej i ich matki.
558. Rewers medalionu familijnego (typowy), miniatura przedstawia harfistkę i 2 amorków.
559. Płytką miedziorytnicza z karykaturą, wykonaną przez Aleksandra Orłowskiego, który całymi miesiącami bawił w Jabłonnej, gdzie robił humorystyczne portrety domowników ks. Józefa. Jednego z nich wyobraża nasza płytka.
560. Miniatura Barszczówny, ostatniej dziedziczki nobilitowanej w r. 1501 rodziny w Polsce; jedno z najmniejszych nazwisk w patrycyacie krakowskim. Ostatnia Barszczówna wyszła za Józefa Kirchmayera (por.

Nr. 561), pierwszego, który z tej rodziny osiadł w Krakowie. Mal. miniaturzysta krakowski. (por. Nr. kat. 534—537 i 541).

561. Miniatura Józefa Kirchmayera (por. Nr. kat. 560).

562. Iłakowicz (miniaturzysta krakowski). Miniatura Józefa Mączyńskiego (rodzina czysto krakowska), adjutanta generała Chłapowskiego i kawalera orderu „virtuti militari“.

Nr. 510 - 562. Własc.: Wincenty hr. Łoś, Kraków.

563. Parawan czteroskrzydłowy, oblepiony licznymi rysunkami i rycinami z końca XVIII. i pocz. XIX. wieku. (Chodowiecki, Orłowski (?) i i.). Według wiarygodnej tradycyi parawan ten znajdował się w Jabłonnej. Ks. Józef Poniatowski darował go swej przyjaciółce pani O..., (wraz z innymi przedmiotami, znajdującymi się na tej wystawie i wyszczególnionymi p. l. 163—166), która tytułem honorarium oddała go Stanisławowi Boguńskiemu, adwokatowi z czasów Rzpltej krakowskiej; od niego przeszedł parawan w posiadanie rodziny Pieniążków, a stąd do zbiorów publicznych. 2'35 × 3'60 m.

Własc.: Muzeum narodowe, Kraków.

564. Portret generała Tadeusza Suchorzewskiego, z wierszem ogłoszonym na jego pogrzebie w Paryżu dnia 19 marca 1852 r. Litografia I. Lewickiego.

Własc.: Michał Ożegalski, Bolechowice.

565. Komódka (kantorek) mahoniowa z okuciem brązowym. Po J. ks. Poniatowskim.

Własc.: Mieczysław Bochenek, Kraków.

566. M. Bacciarelli (?) Portret kr. Stanisława Augusta — ol. na płótnie.

567. Autograf kr. Stanisława Augusta, na dokumencie wydanym Karolowi Dzwonkowskiemu.

566—567. Własc.: Franciszek Macharski, Kraków.

568. Portret z hr. Kickich ks. Sułkowskiej — ol. na płótnie.

569. Portret Józefa hr. Wodzickiego.

570. Portret Petroneli z ks. Jabłonowskich hr. Wodzickiej — ol. na płótnie.

- 571.** Portret konny Antoniego ks. Sułkowskiego; litografia według Juliusza Kossaka.
- 568—571.** Własc.: Eksc. Antoni Kazimierz hr. Wodzicki, Kościelce.
- 572.** Obrus i trzy serwety białe z deseniem adamaszkowym, ze stołu, przy którym Napoleon jadł obiad w Poznaniu.
Własc.: Paulina z Milierskich Obrąpalska, Kraków.
- 573—588.** Zastawa na stół, z bronzu złożonego, cyzelowana. Styl empire.
a) Taca lustrzana w oprawie z bronzu, *b)* kandelabr w kształcie amfory, *c—d)* dwa kandelabry w kształcie kolumniek, *e—f)* dwa kandelabry ze statuetami nik skrzydlatych, *g—h)* dwie patery o dwóch kryształowych talerzach, *i—l)* cztery patery o jednym kryształowym talerzu, *m—n)* dwie czarki kryształowe na bronzowych spodeczkach, *o)* czara kryształowa na brązowym trójnogu, którego nogi stanowią karyatydy.
- 589.** Kielich kolejny, kryształowy po biskupie Ankwiczu.
- 590.** Miniatura ks. Łowickiej.
- 591.** Fotografia kolorowana gen. Kl. Kołaczkowskiego.
- 573—591.** Własc.: Marya z Kołaczkowskich Milieska, Kraków.
- 592.** Portret Włodzimierza Potockiego — ol. na płótnie.
- 593.** Portret generała Mokronowskiego — ol. na płótnie.
- 594.** Nieznany artysta francuski (1790—1792): Dama z czasów Stanisława Augusta (Pani Grabowska?). Pastel w owalu na papierze; wys. 53 c., szer. 43 c.
- 595.** Nieznany artysta francuski (1750—1760): Aktorka z czasów Ludwika XV. (kopia z pastelu Franciszka Boucher'a). Pastel w owalu na papierze; wysokość 43 c., szerokość 34 c.
(Nr. kat. 594 i 595 były niegdyś własnością ks. Józefa).
- 596.** Autograf gen. Dąbrowskiego, z datą 13. XI. 1797.
- 597.** Bilet wizytowy ks. Józefa.
- 592—597.** Własc.: Eksc. prof. Stanisław hr. Tarnowski, Kraków.
- 598.** Lista zaproszonych Polaków.
- 599.** Szczątek szarfy z trumny ks. Józefa.
- 600.** Ryngraf z Matką Boską i św. Józefem, noszony przez ks. Józefa; po śmierci ks. Józefa przypadł losem Marcinowi Ziółkowskiemu, porucznikowi i adjutantowi księcia.
- 601.** Pierścień złoty z podobizną ks. Józefa, zrobiony z pierścienia ks. Józefa.

602. Spinka dana przez ks. Józefa porucznikowi M. Ziółkowskiemu pod Berezyną, na znak zlecenia do Napoleona, na wypadek śmierci — następnie darowana.
603. Dokument nadania medalu św. Heleny.
604. Medal św. Heleny po Marcinie Ziółkowskim.
605. Legitymacya M. Ziółkowskiego z roku 1816.
- 598—605. Właśc.: Stanisław Ziółkowski, w Lipiczach i Dzbankach.
606. Filiżanka porcelanowa z podobizną ks. Józefa.
Właśc.: Edward Chmielarczyk, Kraków.
607. **P. Le Brun**: Miniatura gen. Sowińskiego, Rzym 1833.
608. Fajka wykonana przez malarza Dominika Estreichera (żył 1750—1809).
609. Filiżanka z podobizną ks. Józefa.
- 607—609. Właśc.: Wolf Hirschsprung, Kraków.
610. Pistolet skałkowy z marką: Mre imp. de St. Étienne B. C. 1811.
611. Karabin skałkowy z marką Tuła 1798.
- 610—611. Właśc.: mec. Dr. Klemens Bąkowski, Kraków.
612. Portret Henryka ks. Lubomirskiego, prezesa administracyi miasta Krakowa r. 1809 — ol. na płótnie, 102·5 × 87 cm.
Właśc.: Jerzy ks. Lubomirski, Rozwadow.
613. Portret generała Skrzyneckiego.
Właśc.: Tomasz Jackowski, Berno szwajcarskie.
614. Portret generała Józefa hr. Załuskiego.
Właśc.: Zofia z hr. Załuskich Wysocka, Kraków.
615. Brązowy model pomnika Józefa ks. Poniatowskiego, według Thorwaldsena.
616. **Leseur**: Miniatura hrabianek Thun — kopia według Fügera.
617. Miniatura ks. Józefa.
618. **Leseur**: Miniatura ks. Józefa.
619. Zegarek, z którym ks. Józef utonął w Elsterze. Hr. Tyszkiewiczowa nabyła ten zegarek dla brata.
- 615—619. Właśc.: Zdzisław hr. Tarnowski, Dzików.
620. Szkoła warszawska ok. r. 1808. Portret Fryderyka Augusta, ks. warszawskiego, olejny na płótnie.
621. **M. Stachowicz**. Portret konny Tadeusza Kościuszki, nieskończony, olejny na płótnie.

- 622. P. Krafft.** Portret matki ks. Józefa, Maryi Teresy z hr. Kińskich Andrzejowej ks. Poniatowskiej, olejny na płótnie.
- 623. J. Grassi.** Portret Karola ks. de Ligne, porucznika artylerii austriackiej, (wspartego na armacie), olejny na płótnie (por. Nr. 372).
- 624. M. Stachowicz.** Aleksander I. żegna Fryderyka Wilhelma III. i małżonkę jego Ludwikę przy trumnie Fryderyka Wielkiego; malowane tuszem na żółtym papierze.
- 625.** Portret Mikołaja I. akwatinta Sixdeniersa według Krügera.
- 626.** Posążek konny Napoleona porcelanowy, z fabryki neapolitańskiej Capo di Monte (marka: litera N. z koroną).
- 627.** Portret Aleksandra I. w całej postaci, ozn. ros. monogramem artysty P. Sz. 1807, olejny na płótnie.
- 628. M. Stachowicz.** Portret Aleksandra I., akwarela.
- 629.** Popiersie Aleksandra I., z marmuru kararyjskiego.
- 630. J. Oleszkiewicz.** Portret porucznika Reklewskiego, z roku 1824, olejny na płótnie.
- 631.** Portret ks. Józefa, wspartego o konia, kopia z obrazu J. Grassi'ego, olejny na płótnie.
- 632.** Portret konny Napoleona, kopia Haara z Horacego Verneta, olejny na płótnie.
- 633. Szkoła Alfonsa de Neuville.** Huzar pruski z czasów napoleońskich, mal. około r. 1880, olejny na drzewie.
- 634. Wilhelm Altheim.** Marszałek Blücher konno z adjutantem, akwarela malowana w r. 1896.
- 635.** Portret Jerzego, ks. Walii, późniejszego króla Jerzego IV., mezzotinta według T. Gainsborough'a.
- 636. F. Sypniewski.** Portret konny ks. Józefa, rysunek.
- 620–636.** Własc.: Prof. Dr. Jerzy hr. Mysielski, Kraków.
- 637. M. Stachowicz.** Portret córki artysty, 1° voto Kraszkowskiej, 2° voto Winiarskiej, olejny na płótnie.
Własc.: Akademia Umiejętności w Krakowie.
- 638.** Pierścień żelazny z białym orłem, podobno z podkowy konia, na którym utonął ks. Józef.
- 639.** Kieliszek z podobizną ks. Józefa i napisem: „Bóg mi powierzył honor Polaków, Jemu go tylko oddam“.

- 640. Juliusz Kossak.** Kazimierz Ostaszewski (z Zarszyna w Sanockiem), rotmistrz kawalerii narodowej, po bitwie pod Boryszkowcami objął dowództwo po Mohorcie, przedstawia zwłoki jego Józefowi ks. Poniatowskiemu; akwarela z ilustracji do poematu W. Pola: Mohort.
- 641.** Nominacja Józefa Ostaszewskiego (z Klimkówki w Sanockiem) na członka rządu narodowego, po zajęciu Lwowa przez wojska ks. Józefa, w r. 1809.
- 642.** Sztych włoski: Napoleone il Grande, obok cesarza ks. Józef (?).
- 643.** Medalion z portretem ks. Józefa.
- 644.** Złota tabakierka wysadzana brylantami, z literą J (Jerôme) króla Hieronima Bonaparte. Pamiątka po Sebastyanie Ostaszewskim z Wzdowa, bracie Kazimierza i Józefa.
- 645.** Szczątek krepy z masztu okrętu, który przywiózł zwłoki Napoleona z wyspy św. Heleny do Francji. Z pogrzebu Napoleona przywiózł tę pamiątkę Teofil Ostaszewski ze Wzdowa, a otrzymał ją od Romana Sołtyka w Paryżu.
- 646.** Po bitwie pod Lipskiem. Rycina allegoryczna.
- 647.** Rycina przedstawiająca grób Napoleona na wyspie św. Heleny, z drzewami rosnącymi na kształt sylwety Napoleona.
- 648.** Sceny z pogrzebu Napoleona w Paryżu. Rycina.
- 649.** Bal w Sukiennicach z okazji wjazdu ks. Józefa na czele wojska polskiego do Krakowa, w roku 1809. Rycina.
- 638—649.** Właśc.: Ze zbiorów i biblioteki we Wzdowie (Sanockie).
- 650.** Zegar z brązu złożonego, w kształcie kolumny z wazonem.
Właśc.: pp. Michałowie Polescy, z Rokitna.
- 651.** Portret stojący ks. Józefa, jako podpułkownik szwoleżerów austriackich, wspartego o konia. Heliograwura według obrazu J. Grassi'ego z r. 1788. Oryginał własnością ks. Jabłonowskiego w Bursztynie (por. Nr. kat. 631).
Właśc.: Dr. Kazimierz Maryan Morawski, Kraków.

652. Słońce (emblem) z czapki ułańskiej, z koroną.
653. Derka amarantowa, wyszywana złotem i srebrem; służyła do nakrycia konia luznego, zapasowego w czasie rewii i parad.
654. Portret Stanisława hr. Rostworowskiego, majora 1 p. lekkokonnej gwardyi.
655. Order legii honorowej.
- 652—655. Właśc.: Piotr hr. Rostworowski, Rybna.
656. **Bryniarski**: Śmierć ks. Józefa w Elsterze; według kompozycji Horacego Vernet'a, ol. na płótnie.
Właśc.: Bolesław Wierzejski, Kraków.
657. Talerz porcelanowy z fabryki sewrskiej, z podobizną ks. Józefa.
658. Serweta ze sceną śmierci ks. Józefa, robota paryska(?).
659. Portret Tadeusza Kościuszki, ol. na płótnie.
660. Portret ks. Józefa, ol. na płótnie.
661. Portret Napoleona, ol. na płótnie.
- 657—661 Właśc.: Władysławowa Kaczmarek, Kraków.
662. Zawiadomienie podporucznika Wincentego Dąbskiego o nominacji na podporucznika, wraz z dokumentem nominacyjnym, z dnia 4 czerwca 1807.
Właśc.: Kołakowski, Sosnowiec.
663. Pierścionek złoty z napisem: Ks. J. Poniatowski żył dla Ojczyzny i umarł dla Sławy 19. X. 1813.
Właśc.: Zofia Dunajewska, Kraków.
664. Uwolnienie ze służby por. Wincentego Linowskiego, dnia 8. IX. 1811, z autografem ks. Józefa.
Właśc.: Konstancja Madeyska, Wiedeń.
665. Posążek bronzowy ks. Józefa.
Właśc.: Ks. Karczmarezyk, Kraków.
666. Posążek Napoleona z żelaza lanego.
667. Portret ks. Józefa Poniatowskiego, sztych F. Johna według Bennera.
668. Portret Włodzimierza Potockiego, litografia według Schorna.
669. Portret Napoleona, sztych.
670. Miniaturka ks. Reichstadt.
671. **Juliusz Kossak**: Portret Grzegorza Jędrzejowicza, akwarela.

672. Szabla złamana, szlifa, krzyż *virtuti militari* w medalioniku i 4 naszywki (granaty) z munduru po Grzegorz Jędrzejowiczu, kapitanie artylerii konnej ks. warszawskiego, który pod Morzajskiem utracił palec. Szablę złamał na granicy austriackiej, gdy wracał do kraju.

666—672. Właśc.: Maryan Jędrzejowicz, Dylągówka.

673. Pierścionek żelazny, pamiątkowy, Józefa ks. Poniatowskiego.

674. Krzyż *virtuti militari* z r. 1809, order legii honorowej z r. 1812, krzyż św. Włodzimierza (ros.) i odznaka w kształcie szpadki, otrzymane w wojnie tureckorosyjskiej z lat 1805/6. Wszystkie orderzy po Michale hr. Brzostowskim, podpułkowniku i adjutancie ks. Józefa w latach 1809—12.

675. Pamiętnik młodości Michała hr. Brzostowskiego, spisany po francusku w r. 1819; str. 155 in 4°, oprawa współczesna.

673—675. Właśc.: Ignacy hr. Krasiecki, Bachorzec.

676. Pierścionek złoty z miniaturą ks. Józefa, po Danielu Lasockim, adjutancie-majorze 7-go p. jazdy ks. warszawskiego.

Właśc.: Zygmunt Lasocki, poseł, Wiedeń.

677. **Michał Stachowicz:** Portret Józefa ks. Poniatowskiego.

Właśc.: Ks. Biskup Adam Stefan Sapieha, Kraków.

678. Łyżeczka srebrna z podobizną ks. Józefa.

679. Tabakierka porcelanowa, emaliowana.

678—679. Właśc.: Helena Matkowska, Kraków.

680. Kalendarzyk ks. Józefa z r. 1785, opr. w skórę — 6·5×11·5 cm.

Właśc.: Stefania Strońska, Kraków.

681—682. Dwa lichtarze mosiężne, zabrane z obozu ks. Józefa pod Gorzycami dnia 12. VI. 1809 przez wojsko austriackie.

681—682 Właśc.: Ludwik Groniecki, radca skarbowy, Kraków.

683. Fotografia kolorowana z portretu Włodzimierza hr. Potockiego 10×11 cm.

684. Fotografia Józefa hr. Załuskiego 9×13 cm.

685. Fotografia Jana Pawulskiego 9×13 cm.
686. Siedm asygnat Kościuszkowskich.
- 683—686. Właśc.: Dr. Julian Morelowski, Kraków.
687. Trzej monarchowie po zwycięstwie lipskiem dnia 18. X. 1813 składają Bogu modły dziękczynne. Rycina F. Fleischmanna, według P. C. Greisslera.
688. **Michał Stachowicz.** Rysunek piórkiem. Apoteoza ks. Józefa. Szkic do transparentu zapewne w r. 1809 z napisem: „Niosę go wieki“.
689. **Guastallo:** Portret Stanisława Mokronowskiego, malowany w Wenecyi r. 1798.
- 687—689. Właśc.: Prof. Dr. Jerzy hr. Mycielski, Kraków.
- 690—691. Dwa pistolety.
692. Szlify po generale Kołaczkowskim.
- 690—692. Właśc.: Marya z Kołaczkowskich Milieska.
693. Album po Teodorze Morawskim, historyku i ministrze; zawiera akwarele, listy, autografy francuskie i polskie z czasów napoleońskich i z r. 1831.
Właśc.: Ferdynand Kalkstein, Kraków.
694. Wiersz Przybylskiego na cześć Józefa ks. Poniatowskiego.
Właśc.: Biblioteka Jagiellońska, Kraków.
695. Pierścioneł żelazny z złotą płytką, na której napis: Ks. Józef Poniatowski.
Właśc.: Anzelm Chodorowski, Minoga (Kr. P.).
696. Filiżanka porcelanowa z widokiem ruin zamku w Ojcowie.
697. Filiżanka porcelanowa z widokiem ruin zamku w Tęczynie.
- 696—697. Właśc.: Marya Wdowiszewska, Kraków.
698. Portret Tadeusza Kościuszki, mal. na szkle (wymieniony w inwentarzu rodzinnym, sporządzonym 25. VII. 1811 r.).
Właśc.: Urszula Dunin-Brzezińska, Łazany.
- 699—700. Para kandelabrow w kształcie obelisków marmurowych z okuciami bronzowemi. Styl empire.
701. Miniatura ks. Józefa, owal 7×6 cm.
702. Miniatura Adama ks. Czartoryskiego, generała ziem polskich, owal 8½×7 cm.

703. Miniatura Tadeusza Kościuszki ozn. monogramem S. A.,
śr. $7\frac{1}{2}$ cm.
704. Miniatura owoczesna mężczyzny we fraku granatowym
z wysokim kołnierzem; na piersiach czarno-żółta
odznaka orderu.
705. Kamea na onyksie w rameczkach brązowych, przed-
stawiająca Stanisława Szczęsnego Potockiego, z na-
pisem: „St. Szczęsny Potocki † 1805 w Tulczynie“,
wym.: 26×21 mm.
- 699—705 Właśc.: Krystyna Andrzejowa hr. Potocka, Krzeszowice.
706. Fajka rzeźbiona w drzewie, z podobizną ułana polskiego.
707. Scena obozowa, litografia kolorowana.
708. Dédie aux Polonais, Paris 1814.
709. Spis znaczniejszych imion, co krajowi swój byt poświę-
cili, litografia.
- 706—709 Właśc.: Augustowa Sokołowska, Kraków.
710. **Moniuszko Jan**: „Niech żyje książę Józef“, bał przed
wyprawą na Moskwę r. 1812, ol. na płótnie.
711. **Moniuszko Jan**: Sztandary z wyprawy na Moskwę
r. 1812, ol. na płótnie.
- 710—711. Właśc.: Jadwiga Sokołowska, Kraków.
712. **Jan Bizański**: Miniatura ks. Józefa 12×10 cm.
Właśc.: Antoni Granatyka, Kraków.
713. Utwór muzyczny: Au Tombeau de Poniatowski, Polo-
naise Heroique; musique de Lafond.
Właśc.: Stanisław Pilcicki, Petersburg.
714. Dwie filiżanki porcelanowe, ze spodeczkami.
715. Szesnaście figurek szachowych.
716. Écritoire z porcelany saskiej, z kałamarzem, dzwonkiem,
piaselniczką i tabakierką.
Przedmioty te (Nr. 714—716) otrzymał od króla Stanisława
Augusta Stanisław ks. Puzyna, szambelan i pierwszy sekretarz
królewski.
717. Portret Stanisława ks. Puzyny, ol. na płótnie.
718. Portret Anny z Zapolskich ks. Puzyniny, ol. na płótnie.
719. Portret Stanisława Małachowskiego, ol. na płótnie.
720. Plac Bernardyński w Warszawie. Sztych Bernarda Bel-
loto de Canalleto.
721. Widok Warszawy z r. 1770. Sztych Bernarda Belloto
de Canalleto.

722. Waza z postumentem, porcelana wiedeńska w stylu empire.

714—722. Właśc.: Waleryanowie Gostomscy, Kraków.

723. Pierścień żelazny, pamiątkowy, według tradycji zrobiony z podkowy konia ks. Józefa; niegdyś własność Zaremby, kapitana wojsk polskich z r. 1830/31.

Właśc.: Wincentowa z Zarembów Joraszowa, Kraków.

724. Dwie ilustracje z tygodnika paryskiego „L'illustration“, przedstawiające: Łuk tryumfalny w Paryżu i Pomnik bitwy ludów pod Lipskiem.

Właśc.: Tadeusz Stryjeński, Kraków.

725. Portret Kazimierza Pułaskiego.

726. Portret Eustachego ks. Sanguszki, z oryginału pani Poupard kopiował W. Kossak.

725—726. Właśc.: Wojciechowa Kossakowa, Kraków.

ZBIÓR RODZINY Hr. MIERÓW.

Własność Gabryeli z hr. Mierów Adamowej Jędrzejowiczowej (Nr. 727—754).

727—728. Dwa medaliony brązowe Napoleona i Józefiny, średnica 6·3 cm.

729. Serwis do czekolady, z porcelany „Capo di monte“ z epoki napoleońskiej, pochodzący od króla Joachima Murata: 1) czajnik ze spodkiem i przykrywką, 2) cukiernica ze spodeczkiem i przykrywką, 3) dzbanek na śmietankę, 4) czara, 5) filiżanka ze spodeczkiem, (podobnych jest 12 w serwisie, każda z innym portretem).

730. Pierwszy tom dzieła „Galerie du Musee Napoleon“, Paris 1804, publikacja przedmiotów sztuki zabranych przez Napoleona do Paryża, ilustrowana sztychami. (Komplet 10 tomów).

731. Bombonierka szklana w oprawie ze złotej siatki, z emalią, na środku kamea, przedstawiająca podobiznę Pauliny ks. Borghese, siostry Napoleona.

732. Rycina kolorowana przedstawiająca szwoleżera.

733. Rycina kolorowana przedstawiająca oficera napoleońskiego na tle płonącej Moskwy.

Karykatury angielskie, ryciny kolorowane
Gillray'a z r. 1806.

- 734. Napoleon przy pomocy Talleyranda wypieka nowych królów a tłucze starych.
- 735. Napoleon jako Gulliver u króla angielskiego.
- 736. Karykatura na koronację i ślub Napoleona z Józefiną.
- 737. Napoleon dyktujący anglikom rozbrojenie.
- 738. Napoleon sadzi drzewa genealogiczne kreowanych przez siebie dynastii a ścina stare.

Karykatury niewiadomego artysty, wydał
Walker.

- 739. Trzy karykatury na pokój tylżycki.
- 740. Polityczna partya kart przy 2 stolikach.

Karykatury francuskie na Napoleona.

- 741. Karnawał r. 1814 czyli makaron cesarski.
- 742. Karykatura na Waterloo.
- 743. „Bańki mydlane“ karykatura na nowotwory państwowe Napoleona.
- 744. Napoleon wydaje na wyspie św. Heleny rozkazy myśzom i szczurom, r. 1816.
- 745. Karykatura na ostatnie niepowodzenia Napoleona przed deportacją.
- 746. Karykatura na niszczyielską działalność wojenną Napoleona, zatytułowana „Światło XVIII. wieku“.
- 747. Projekt nagrobka Napoleona.
- 748. Karykatura na niszczyielską działalność Napoleona.
- 749. Napoleon sprowadza koniec świata.
- 750. Vera imagine il conquistatore; karykatura włoska portretu Napoleona, złożona z symbolów.

Sztychowane portrety.

- 751. Portret Napoleona, akwatinta bez podpisu.
- 752. Portret Napoleona, sztych punkt. Henry'ego według Vigueux.
- 753. Portret ks. Reichstadtu, sztych punkt. Johna według Bennera.

754. Portret ks. Reichstadtu, sztych punkt. D. Weissa według Stubenrauch.

755. Portret Michała Sokolnickiego, generała dywizyi b. wojsk polskich (1760—1816), ol. na płótnie.
Własność Zenona Sokolnickiego, Kraków.

756. Kodeks Napoleona, wydanie warszawskie z r. 1809.

757. Bandtkiego „Dzieje Polski“, Wrocław.

758. Dwa kawałki materyi meblowej, ręcznie haftowanej.

759—764. Sześć reprodukcji według Br. Gembarzewskiego, przedstawiających typy wojska polskiego.

756—764. Właśc.: Dr Władysław Federowicz, Kraków.

765. Para szlif srebrnych po Stanisławie hr. Czapskim, pułkowniku 22-go p. p. litewskiej, formacyi r. 1812 za dekretem Napoleona.

766. Jan Zieliński. Portret generała Jana Nowiny-Konopki (1764—1815), olejny na płótnie.

767. Jan Zieliński. Artylerya ks. warszawskiego, akwarela.

768. Tadeusz Konopka. Jenerał Jan Konopka na czele wojska, akwarela.

769. Szlifa Stanisława Konopki, porucznika II-go batalionu saperów ks. warszawskiego.

770. Szlifa po generale Skrzyneckim.

771. 2 odznaki mundurowe z czasów ks. warszawskiego.

772. Medal bronzowy z napisem virtuti militari.

773. Dwanaście złożonych guzików od fraku Tadeusza Konopki (z czasów ks. warszawskiego).

774. Dwie odznaki strzeleckie z czasów ks. warszawskiego.

775. Ryngraf miniaturowy, noszony przez Stanisława Konopkę w czasie służby w legionach.

776. Guzik od munduru artylerji ks. warszawskiego.

777. Kalendarzyk mosiężny miniaturowy, połączany, z czasów ks. warszawskiego.

778. Guzik z portretem króla Stefana Batorego.

779. Ośm guzików od munduru batalionu saperów ks. warszawskiego.

780. Szkoła inżynierji i artylerji polskiej od r. 1801—1806, rysunki Stanisława Konopki.

Fig. 3. (Kat. Nr. 222) Miniatury Ks. Józefa i Króla Stan. Augusta.

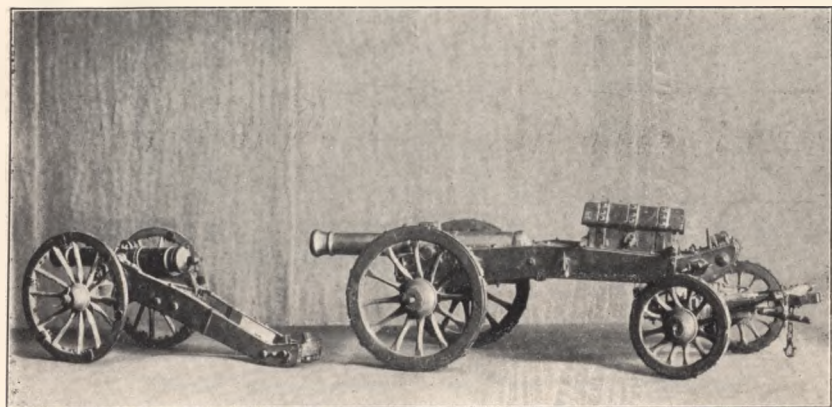

Fig. 4. (Kat. Nr. 248 i 249) Modele armat polskich z r. 1790 i 1804.

Fig. 5. (Kat. Nr. 205)

Fotelik skombinowany z pulpitem po Ks. Józefie.

Fig. 6. (Kat. Nr. 163) Serwis porcelanowy na kawę.

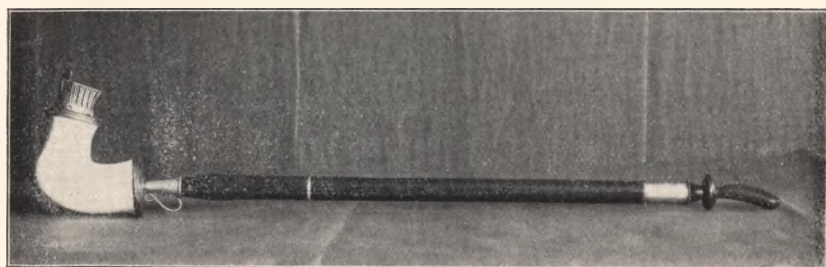

Fig. 7. (Kat. Nr. 164) Fajka po Ks. Józefie.

Fig. 8. (Kat. Nr. 341) Miniatura z portretem Hr. Tyszkiewiczowej,
siostry Ks. Józefa.

„STRAŻ POLSKA“

MIESIĘCZNIK, POŚWIĘCONY GŁÓWNIEMO MORALNYM
I MATERJALNYM INTERESÓW POLSKICH.

Nie stoi na gruncie żadnej partyjności. :: :: Zamieszcza artykuły wybitnych publicystów i działaczy społecznych. :: :: Prenumerata roczna 3 K, dla członków Tow. społecznych i oświatowych 2 K.

Redaktorka: M. MOSSOJCZOWA.

Redaktor odpow. i wydawca: Prof. Dr. M. STRASZEWSKI.

SŁAWNE Z DOBROCI

CUKRY DESEROWE

POLECA

JÓZEF SIERMONTOWSKI

W KRAKOWIE, UL. BRACKA L. 7.

NAKŁADEM KOMITETU OBCHODOWEGO WYBITE PAMIĄTKOWE MEDALE Ks. Józefa PONIATOWSKIEGO

dzieło prof. Konstantego Laszczki

są do nabycia u skarbnika Kom. p. Eugeniusza Kalinowskiego,
Kraków, Rajska 20 oraz przy kasie biletowej na Wystawie
pamiątek (plac Szczepański).

Ceny są następujące: brązowy 10 K, srebrny 30 K, złoty 500 K.

Na koszt przesyłki liczy się nadto 1 K.

GIMNAZYUM REALNE W ZAKOPANEM

pod dyrekcją c. k. radcy szkolnego Czesława Odrowąża-Pieniążka, założone
i utrzymywane przez „Towarzystwo gimnazjum realnego”,

przyjmuje uczniów do czterech klas niższych, zorganizowanych według
planu szkół publicznych, tudzież przysposabia w kursach prywatnych,
uczniów klas wyższych do egzaminów wstępnych i prywatnych, jako też
do egzaminu dojrzałości. — Uczniowie znaleźć mogą umieszczenie
w internacie, pod nadzorem dyrekcji pozostającym.

Zgłoszenia przyjmuje i wyjaśnień udziela dyrektor, ul. Kościeliska („Skoczyska”).

KASA OSZCZĘDNOŚCI M. KRAKOWA

(ULICA SZPITALNA L. 15 — DOM WŁASNY)

płaci od wkładek 4% z półr. kapitalizacją i podatek rent.

Udziela pożyczki hipoteczne, wekslowe i na podkład papier. wart.

Z Kasą połączony jest Zakład zastawniczy na zastawy ruchome.

Ks. Józef Poniatowski, obrońca honoru Polaków

Opowiadanie histor., skreśliła MICHALINA MOSSOCZOWA.

Broszura ta żywo i barwnie opisuje ostatnią elekcyę, konstytucyę 3 maja, rozbiory Polski, legiony, wojny napoleońskie i czasy Księstwa warszawskiego, a na tem tle życie i czyny Ks. Józefa Poniatowskiego.

CENA EGZEMPLARZA 20 HAL. □ WYŻEJ 10 EGZ. 15 HAL. □ WYŻEJ 50 EGZ. 10 HAL.

SKŁAD GŁÓWNY W „STRAZY POLSKIEJ“ (Kraków, Floryańska 1).

GALICYJSKA KASA OSZCZĘDNOŚCI WE LWOWIE

przyjmuje wkładki na książeczki i oprocentowuje je po 4% rocznie z kapitalizacją półroczną. Kwoty do 1000 K wypłaca kasa natychmiast bez wypowiedzenia, kwoty ponad 1000 K za wypowiedzeniem lub za potrąceniem eskontu.

Dla ułatwienia oszczędzania najdrobniejszych nawet kwot, wydaje kasa bezpłatnie PUSZKI OSZCZĘDNOŚCI osobom, które złożą jako wkładkę najmniej K 6 lub przedłożą książeczkę najmniej na taką kwotę opiewającą. Puszki te są stale zamknięte na zamek, od którego klucz znajduje się w kasie oszcz.; puszka tylko przez kasę oszcz. w obecności strony może być otworzoną, uzbierana zaś gotówka będzie do książeczki wpisana. — Kasa udziela pożyczek na dobra, realności miej. i na zastaw papierów wart., eskontuje weksle, kupony, wyl. efekta.

ÚSTŘEDNÍ BANKA

CENTRALNY BANK CZESKICH KAS OSZCZĘDNOŚCI
FILIA W KRAKOWIE ULICA ŚW. JANA L. 1,
ROD RYNKU GŁÓWNEGO L. 42. □

ZARZĄD GŁÓWNY W PRADZE.

Filie: Berno, Lwów, Wiedeń, Kraków, Czerniowce, Tryest.
Ekspozytury: Bielsko-Biała, Wiedeń, Lubaczowice. □

Oddział dla wadyów i kaucyi, finasowanie dostaw, robót publicznych i rządowych. Lombard papierów wartościowych. Asekuracya losów. Eskont weksli. Bezpl. depozyta dla P. T. Komitentów. Najtańsze przekazywanie pieniędzy do Ameryki.

Wkładki na książeczki i rachunek bieżący, oprocentowuje obecnie jak najkorzystniej według umowy ze znaczną dzienną wolną dyspozycją.

KANTOR WYMIANY.

KANKTOR WYMIANY.

**RAFINERYA SPIRYTUSU, FABRYKA
LIKIERÓW, ROSOLISÓW I RUMU
ZDZ. Hr. TARNOWSKIEGO
W DZIKOWIE AD TARNOBRZEG**

poleca palone we własnych gorzelniach
prawdziwe wódki żytnie, jako to: praw-
dziwą żytniową „Czyszczoną“ paloną
z czystego żyta, prawdziwą żytnią starą
paloną z czystego żyta oraz nalewki owoc,
likierzy nie ustępujące wyrobom franc. i hol.
Wysyłki uskutecznią się w każdej dowolnej ilości.

**ZAKŁAD INTROLIGATORSKO-
GALANTERYJNY**

ROBERT JAHODA

W KRAKOWIE

ULICA GOŁĘBIA L. 4.

**1-SZA NAGRODA NA KONKURSIE W KRAKOWIE,
LWOWIE I WARSZAWIE.**

I. MEISELS

Kraków, ul. Karmelicka 6.

TELEFON 163

TELEFON 163

PRZEDSIĘBIORSTWO DLA DOSTAW BUDOWLANO-TECHNICZNYCH I ZAKŁAD INSTALACYJNY

⇒ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością ⇐

wykonywa:

Ogrzewania centralne, wentylacje, suszarnie, pralnie mechaniczne, kuchnie parowe, urządzenia gazowe, wodociągi, łazienki, łaznie, umywalnie i klozety. Specjalność: łazienki amerykańskie, żyrandole i wszystkie przybory do światła gazowego i elektrycznego. Piece kaflowe, majolikowe, porcelanowe, jakoteż piece iryjskiego systemu „DAUERBRAND“.

SPECYALNOŚĆ: KUCHNIE DLA HOTELI, DWORÓW, SZPITALI I RESTAURACJI.

KOSZTORYSY I WZORY NA ŻĄDANIE GRATIS.

Wystawa otwarta od godz.
8 rano do godz. 8 wiecz.

Wstęp wolny i nieobowiązujący do zamówień.

□□□ □□□
**FORTEPIANY :: PIANINA :: HARMONIE
I PIANOŁE ZA GOTÓWKĘ I NA SPŁATY
NAWET DWUDZIEŚTO MIESIĘCZNE**

POLECA FIRMA

B. GABRYELSKA
KRAKÓW, „PAŁAC SPISKI“, RYNEK 34.

TELEFON 389.

=== WYŁĄCZNE ZASTĘPSTWO ŚWIATOWYCH FABRYK: ===

KNABE, STEINWAY, CHIKERING, BREWSTER-BLÜTHNER,
APOLLO, PETROF, C. K. NADWORNY DOSTAWCA, PROTZE I T. P.

— ■ ■ ■ —
**W „PAŁACU SPISKIM“ RYNEK 34 :: W SA-
LONACH MAGAZYNU FORTEPIANÓW**

B. GABRYELSKA

OTWARTY ZOSTAŁ — NOWY

SALON SZTUKI

**WYSTAWA I SPRZEDAŻ OBRAZÓW ZA GOTÓW-
KĘ I NA SPŁATY DO DWUDZIEŚTU MIESIĘCY.**

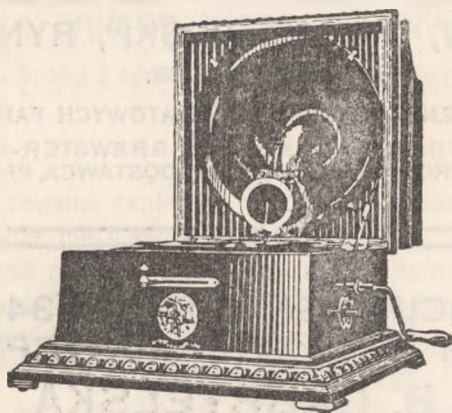

STEFAN GRUDZIŃSKI i TADEUSZ BERGER

Kraków, ulica Szewska L. 22.

Telefon Nr. 305

Telefon Nr. 305

PATHEFONY z tubami lub bez. Grają bez zmiany, szafirem. Nie niszczą płyt. Są najdoskonalszymi instrumentami reprodukującymi dźwięki narzędzi muzyczn. i gardła ludzkiego. Próba osobista w lokalu naszym przekona każdego, a nie zobowiązuje do kupna. :: OLBRZYMIE REPERTUAR. NOWOŚCI CO MIESIĄC. KATALOGI DARMO.

Każdy gramofon można z łatwością przemienić na PATHEFON.

ARTYSTYCZNE, SKROMNE
✻ ✻ I WYKWINTNE ✻ ✻
UMEBLOWANIE

||| JÓZEF |||
SPERLING

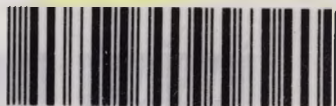
KRAKÓW
UL. DUNAJEWSKIEGO 7.
(PODWALE 14).

.....

.....

KOM-
PLETNE URZĄDZENIA
I DEKORACYE WEWN.
W WIELKIM WYBORZE.

CM 314511

000-314511-00-0

Towarzystwo wzajemne w Kra.

najstarsza i największa instytucja asekuracyjna polska założ. w roku 1860

przyjmuje ubezpieczenia od ognia (pioruna, eksplozyji), gradu, kradzieży i rabunku oraz na życie (kapitałów, rent, posagów i t. p.)

Informacji udzielają: Dyrekcja Towarzystwa w Krakowie, Reprezentacje we Lwowie, Czerniowcach i Bernie mor. — Sekcje w Rzeszowie, Przemyślu, Tarnopolu i Stanisławowie — Gener. Agencje w Cieszynie i Czerniowcach oraz około 2.000 Agencji Towarzystwa w różnych miejscowościach Galicyi, Bukowiny, Śląska i Moraw.

Z KONCEM ROKU 1912 WYNOŚIŁY:

Wartość ubezpieczona w Dziale ognio-
wym i gradowym: K 2.575,905.860.—

Wartość ubezpieczona w Dziale od kra-
dzieży: K 18,586.305.—

Ubezpieczony kapitał wraz z rentami
w Dziale życiowym: K 127,405.504.—

Nadwyżkę przychodów zwraca Towarzystwo ubezpieczonym
jako zwrot względnie dywidendę. — Dotychczas wypłaciło

Zwrotów i dywident: K 41,198.188 —

Odszkodowań: K 280,348.113.—

Fundusze gwarancyjne wszystkich Działów wynosiły
z końcem roku 1912: K 68,700,851.61

Pozostające pod tym samym Zarządem Towarzy-
stwo wzajemnego kredytu w Krakowie udziela
kredytów wekslowych. — Pożyczek urzędniczych
długoterminowych udziela Spółka kredytowa Człon-
ków Tow. wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie.